

VoL. LXV.

No. 12

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Kar. Prchal: K 60. narozeninám pres. Dr. Ed. Beneše. — Kar. Prchal: Dr. Ed. Beneš. — Jos. Čermák: O všeličem a trochu také o nás. — Dr. Jan Papánek: Gen. Milan R. Štefaník. — Jar. Turek: Bratrství. — Red.: Stůjme na stráži! — Renáta Tyršová (angl.). — Jarka: Vzpomínky na matku. — Sokolský pozdrav z Batanagaru. — Kar. Prchal: Bratři piši. — J. Falta: Stará bolest, dávné úkol. — F. D. Roosevelt: Pro trvalý mír. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Finanční výkaz za duben. — Náčelnictvo AOS. — Z Ú. Vzděl. Sboru. — Župa Střední. — Ze St. Louis, Mo. — T. J. Sokol v Menominee, Mich. — Župa Východní. — T. J. Sokol New York (St Wild). — Župa Severovýchodní: Sokol Detroit. — Jarka Jelinek: Tělocvičná hlídka.

MAY, 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel: Editor:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlovší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednateli Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel
(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

KAREL M. PRCHAL,
starosta,
2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,
1408 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,
4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,
3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY.

Sokol Berwyn. — Nový člen: William Stárek.

Sokol Seattle, Wash. — Nová členka: Irene Foyzik.

Sokol Seio, Oregon. — Noví členové: Eddie Rubesh, John Pecka, Mary Pecka. Odstoupily: Milada a Božena Fisher.

Sokolice Omaha. — Nová členka: Victoria Hruška. Odstoupily: Mayme Krueger, Rose Kostinec.

Sokolice Tyrš, Omaha, Neb. — Nová členka: Lillian Kostrunek. Odstoupily: K. Kominek, L. Banhour, R. Fouček. Změna jména: Eunice Blatna na Schoenberger. Vyloučena: M. Bouda.

Sokol Wilber, Nebr. — Noví členové: Ottilie Janeček, Dr. JJos. Šimeček. S přest. listinou přijat: Mike Řežábek.

Sokolice Chicago. — Vystoupila: Mildred Mouřeček.

Sokol St. Louis, Mo. — Noví členové: Joe Rak, Frant. Široký, Emil Klečka, Lawrence Ryll, George Buban, Louis Hamsik, George Sinovcic, Fred Janečka. Odstoupili: Jos. Pesout, John Boužka. Zemřeli: Fr. Hronicek, Václav Široký.

Sokol Čechie, Chicago. — Zemřeli: Frank Čech, Josef Kristan. Změna jména: Violet Hanuška.

Sokol Americký. — Noví členové: Anna Majtan, George Sieben. Odst. list. obdržel: Joseph Zeman. Odstoupili: Sylvia Chaloupka, Mildred Moravek, John Chylava.

Sokol Berwyn. — Nový člen: Rud. A. Kaiser. Odstoupili: Frank Stucour, Frank Krbec. Vyloučen: Joseph Vlk.

Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago. — Noví členové: Chas. Macháček, Robert Andel, Václav Konáš, Frank Hošek, Josef Matějovský, George Jarošík, Václav Havlíček, James Stieber. Vystoupil: Robert Fisher.

Sokolice Detroit, Mich. — Nové členky: Betty Fryš, Venuse Cerník.

Sokol Blesk, Baltimore, Md. — Nový člen: Frank Tuma. Zemřel: Frank Masopust.

Sokol New York, N. Y. — Odstoupil: Joseph Jedlička. Zemřel: František Strnad. Vyloučen: Josef Modr.

Sokolice Tábor. — Nové členky: Lydia Prachar, Frances Pekárek, Margaret Kratochvíl. Změna jména: Milada Křišťan na Vaněk.

Sokolice Slávké. — Nové členky: Anna Horák, Anna Rabinak, Anežka Doubek, Antonette Blažek, Anna Marie Kocmoud, Rose M. Sinek, Rose Vanerka, Frances Pitelka, Rose Mides, Marion Štědrý, Florence Cuber, Blanche Pohajda. S přest. list. přijata: Marie Kott. Vystoupila: Jean Vopička. Vyloučena: Ryby Ročeň.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXV.

Berwyn, Ill., 15. května 1944.

Číslo 12.

K 60. NAROZENINÁM PRES. DR. ED. BENEŠE.

Bratře Presidente:

Malá, nebohatá je naše Sokolská Obec v Americe. Ale velická je její věrnost a naše k Tobě, bratře Presidente, láska.

K šedesátinám, které v těchto dnech ťukají na dveře Tvého Exila na anglické půdě, voláme prostě a z hloubi sokolského srdce i my, američtí bratři, dnes skoro jediní, kteří otevřeně nesou Tyršův odkaz: Mnogaja ljeta!

Ríkám to za sebe a za všechny americký lid sokolský.

Od počátku prvního zápasu za svou bodu šli jsme s Tebou za velkým Tomášem Masarykem až k slavnému vítězství. Šli jsme jednotni a pamatujice na sokolské poslání i v časích budování Československé Republiky. Když pak osud udeřil tak nemilosrdně naši starou vlast a Ty jsi přišel, abys v boji pokračoval na americké půdě, zůstali jsme s Tebou jako poctiví občané naší nové vlasti, v níž se naše nemnohé sokolské trsy zachytily.

Ríkám to i za bratry v domovině. Mohu to i za ně říci, že si Tě všichni synovsky vážíme. Jsme št'astni, že jsi z nás, z ducha onoho hlubokého a čistého sokolství, jakým žili Dr. Miroslav Tyrš a Tomáš Garrigue Masaryk.

Čest Tvé odvaze a vytrvalosti, čest Tvé velké životní práci, již jsi na rozdíl od jiných vůdců dneška založil na vědecké analýze ořeseného světa, na vědecké předvídavosti a mravní síle svého přesvědčení, jimiž jsi si dobyl respektu a uznání všech, kterým je věda cestou k pravdě a pravda zárukou příštího světa a míru.

Jsi ctí a pýchou svého národa, jako byl Tomáš Masaryk. Nad jeho rakví v září 1937 jsi slíbil: 'Věrní zůstaneme!' A

svému slibu jsi slavně dostal jako celý muž. Jsme št'astni a hrdi, že to bylo řečeno i za nás a naším jménem, za americké Sokolstvo.

Proto pro všechno dnes, v den Tvých šedesátin, stojí před Tebou v pozoru náš americký sokolský šik a oči všech sester i bratří jsou plny vděku a úcty jako jsou plna lásky naše sokolská srdce.

Z pohany a poníženosti zdviháš národ k nové budoucnosti. Až se vrátíš do staré Prahy Libušiny, bude Tě očekávat a vítat v slzách i nadějích i sokolský lid mravně zocelený utrpením strašných let, mravně přerozený a ve víře v Pravdu znovu utvrzený. Víme proto, že jistě i v něm nalezneme hluboce vděčné dcery a syny, které tak jako my, půjdou za Tvým skvělým vzorem.

I my zde v Americe jsme našli krásné poslání. Nejen v povinné a věrné oddanosti k naší nové americké vlasti. Mužové Tvého ducha a Tvé mravní síly dali nám možnost, abychom se znovu sjednotili na pomoc svému milovanému národu, jehož slavnými lidskými ideály ani my nikdy žítí nepřestaneme.

Tož do nové šedesátky!

S Bedřichem Smetanou, pěvcem našeho srdce, vzkazují dnes za sokolský lid: 'Vše, co touhou drahé nám, blahopráno buď Vám.'

Buď nám zdrav a národu na dlouhá léta zachován. Buď silen vědomím hrdinsky vykonaného díla, vědomím sokolsky vykonané povinnosti. Ved' náš národ k mravní velikosti, štěstí a nové slávě!

Nazdar!

Za Americkou Obec Sokolskou

Tvůj

Karel M. Prchal, starosta.

DR. EDUARD BENEŠ.

28. května 1884 narodil se v chudé selské rodině Matěje a Anny Benešových v Kozlanech u Rakovníka poslední ze 6 synů a dvou dcer: Eduard Beneš. Když mu bylo dvanáct let, dostal se pomocí staršího bratra Vojty na studia do Prahy. Když pak dokončil studium na vinohradském gymnasiu, bylo to v r. 1904, odešel do Paříže, aby tam studoval na slavné Sorboně.

Přišel tam "bez krejcaru," vždy říkala jeho maminka, když na něj vzpomínala. Ale mladý student se nebál zápasu se životem. Tehdy počal dopisovat do Práva Lidu a tak se vydržoval.

Na universitě poznal mladou dívku, Annu Vlčkovou, která se svou přítelkyní Annou Oličovou také na pařížské universitě studovala. Tam uzavřel s oběma přátelství, které na konec přivedlo bývalého radu Oliče, policejního úředníka v Praze, do řad revolucionářů v letech první světové války.

V r. 1905 vrátil se Eduard Beneš domů do Čech a počal vyučovat sociologii na pražské obchodní akademii. Jako profesor obchodní akademie sblížil se s prof. Masarykem, k jehož žákům se vždy věrně hlásil. Psal své první spisy o vývoji socialismu v českých zemích, o stranictví a proti alkoholismu. Zvláště jeho spis o 'Stranictví' vyvolal mnoho pozornosti v našich vědeckých kruzích. Anna Vlčková, dcera železničního hlídače, stala se tehdy jeho ženou.

Když v r. 1914 odešel prof. Masaryk z domova do ciziny, aby započal svůj zápas za svobodu, učinil to po poradách s Eduardem Benešem, který zůstal ve vlasti a jako důvěrník pražské Maffie vedl společně s Dr. Přemyslem Šmalem její práce a obstarával její spoje s cizinou a Masarykem.

Unikl však, když už se vědělo, že Dr. Beneš je hybnou silou podzemního hnutí. "A svému bratru Eduardovi řekni," vzkazoval Gustav Haberman po Vojtovi Benešovi Eduardovi, "aby se měl na pozor. Všecko se o něm ví. Bude viset na šibenici." Brzy na to přelstě pěšky řížské německé hranice, prošel do Švýcarska a odtud do Francie, kde zakotvil, aby společně s Masarykem a Štefánkem vedl odboj proti Rakousko-Uhersku. Od září 1915 počal svou čtyřletou revoluční práci. Psal, mluvil, organizoval. Štefánek ho uvedl do francouzské politické společnosti. Po strašné a únavné práci podařilo se Benešovi přesvědčit Francii, že v odpovědi na Wilsonovu notu má být uvedena ona slavná věta, jíž se Francie zavázala k osvobození Československa. "Osvobození Čechů a Slováků" přijala také Anglie a na konec v r. 1918 zpečetila osud Rakousko-Uherska Amerika, když v květnu 1918 přišel sem T. G. Masaryk.

Benešova účast byla tak vynikající, že v Prohlášení Československé Neodvislosti dne 18. října 1918 byl podepsán jako ministr zahraničních věcí mladé republiky. Dvacet let společně s Masarykem řídil zahraniční politiku Československa. Napsal historii československého odboje, stal se vynikajícím členem Ligy národů, do níž pomáhal uvést

v r. 1935 Sovětské Rusko. Podepsal v lomže roce smlouvu s Francií a Ruskem. Malá Dohoda byla společně s Masarykem jeho dílem. V r. 1934 vyzval Hitler Beneše, aby podepsal tak, jako to potom učinil polský Dr. Josef Beck, desetiletý pakt o neútočení s Německem. Beneš odpeřel. Byl to také Beneš, který spolubudoval československou armádu. V domácí politice stál příkře proti fašismu gen. Gajdy a Jiřího Stříbrného. Byl touto reakcí nenáviděn. Ale vytrval proti všem svým nepřátelům s Masarykem; když pak velký prezident Osvoboditel odešel do ticha lánského zámku, aby se odtamtud díval na svůj národ, "jak to budete dělat," vstoupil Dr. Eduard Beneš na jeho místo. V nejtěžší době převzal otěže Československé republiky. V září 1937, doprovázejí T. G. Masaryka na lánský hřbitůvek, slíbil Masarykovi i národu, že ideálů..... velkého prezidenta "Věrní zůstaneme."

Zůstal. Když přišly strašné mnichovské dny, vytrpěl Eduard Beneš nejtěžší rány osudu. Opuštěn těmi, které nikdy sám neopustil, odešel do ciziny. Tehdy na něm žádali, aby napsal knihu o Mnichově. Odepřel a s tím i honorářové miliony, ačkoli neměl finančních prostředků. Z Londýna, kde se na čas usadil, odešel na chicagskou universitu, z jara pak r. 1939, když Hitler zničil Československo a začal tak fakticky boj o světovou vládu, počal tu svůj druhý osvobozenský zápas.

My, američtí českoslovenští Sokolové jsme hrdí, že od prvního okamžiku jsme se postavili za Dr. Eduarda Beneše. Slyšeli jsme jeho politické

předpovědi, jež mu získaly tolik úcty a obdivu ve světě, protože na ně ve skutečnosti došlo. Viděli jsme jeho nový rychlý růst, když v červenci 1939 se vrátil znovu do Londýna, aby tu započal organisovat Československý Národní Výbor.

Výbor se brzy změnil v prozatímní, po té v definitivní vládu v exilu a Dr. Beneš byl uznán znovu vládami všeho demokratického světa prezidentem Československé republiky. 5. srpna 1942 uznal Winston Churchill Československo v předmnichovských hranicích. Po něm tak učinilo Sovětské Rusko. Amerika ovšem nikdy Mnichova neuznala a nebylo třeba jejího prohlášení.

Úspěch Dr. Eduarda Beneše byl vystupňován, když loňského jara navštívil Spojené Státy a potom v prosinci doletěl do Moskvy, aby byl přítomen podepsání nové československo-sovětské smlouvy na dvacet let. Tímto činem stalo se Československo souzínitelem mohutného Ruska na světovém mírovém úsilí a zajistilo si ve svazku s ním budoucnost a novou svobodu.

Máme k šedesátinám Dr. Eduarda Beneše jediné přání: aby se brzy a zdravý i šťasten vrátil do své vlasti a ke svému lidu, jemuž zasvětil všechny své síly i své překrásné životní dílo.

Karel Prchal.

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

V MĚSÍCI tomto věnován byl opět den matkám a na žádnou bytost v lidu obecném nemělo by vzpomínáno býti s větší úctou nežli na dobrou matku. Čím více dobrých matek svět mítí bude, tím lepším ten svět bude, neboť není to jen pouhou frází, čteme-li, že místem, kde člověku jest kladen první základ charakteru, jest matčin klín. A k tomu není třeba ani zvláštního vzdělání, stačí jen vroucí láska k té malé bytosti, které matka život dala, aby símě s láskou zasévané se ujalo a vyrostlo v zářící ozdobu každého člověka. To nám potvrzují i slova Abrahama Lincolna, který prohlásil, že za to kam dospěl, čím jest, má co děkovati jen matce své. A to byla matka prostá veškerého vzdělání, žijící v ustavičném strádání, těžké lopotě. Lincolnovu první učebnicí byla bible a když matka držela bibli v ruce jedné, druhou pročečrvala synovy tmavé vlasy a hladila osmahlou tvář, vyprávěla jak nejlépe dovedla, provázela vše svými úsudky a pocítovala radost, když šletý Abraham dychtivě žádal vysvětlení všeho, co chápati nemohl a žádal si opakování významů konání dobra. Jsem dostatečně obeznámen s životopisy všech našich presidentů i jiných republiky této vynikajících mužů, ale když se nimi v myšlénkách časem zabývám, vznáší se vždy před zraky mémi náš šestnáctý president Abraham Lincoln. Ne jako nad jiné obratný politik, ne jako vynikající diplomat, neobmezený vůdce strany k níž náležel, ale jako bezúhonný charakter, dokonalejší člověk. Když jako mladík jal se dovážeti z otcovy farmy po řece Mississippi plodiny do New Orleansu, spatřil tam ponejprv, jak na veřejné ulici prodávána byla mladá černošská matka, kterou si drsní otrokáři prohlíželi jako by kupovali kus do-

máčího dobytka. Od té chvíle vzplanul hněvem proti tak nelidským výjevům a již zde k svému nevlastnímu bratru prohlásil: "Kdybych měl někdy moc, abych takovým hnusným výjevům mohl zasaditi ránu, zasadil bych tomu ránu citelnou..." Jak málo tušil v té chvíli on sám, že tu ránu svým prohášením otroctví zasadí, ale také že za to odpyká svým životem J. V. Van Alen v časopisu N. Y. Evening Post uveřejnil na presidenta Lincolna tuto vzpomínku: "Přišla k němu chudá žena, která s mateřskou vroucností prosila, aby jako president zachránil jejího syna, který vojenským soudem byl odsouzen k smrti. Lincoln žádosti její bez odkladu vyhověl a když odešla, obrátil se ke mně a pravil: "Snad jsem nejednal dobře, jsem ale jist, že jsem učinil tu dobrou ženu šťastnou..." Činiti šťastnými jiné bylo vždy štěstím jeho. — Jak hořejí poznamenáno, že byla to první matka Lincolnova, která pěstila v nitru svého šletého Abrahama smysl pro dobro, neboť Lincoln měl matky dvě. Když první matka těžkým životem vysílená skonala, oženil se manžel podruhé a pojal za choť vdovu po svém známém a když ta do nuzného příbytku Lincolnova v Indianě se přistěhovala, přivezla s sebou veškerý nábytek a mnoho domácích potřeb a od toho dne vedl mladistvý Abraham poněkud jiný život. Dříve kladl se k nočnímu odpočinku na hliněnou zem a od té doby, co druhá matka zaujala vládu v nové domácnosti, bylo to ponejprv, co mladému Abrahamovi bylo zkusiti, jak jinak se to odpočívá v teplých peřinách na místě na vlhké, hliněné podlaze. Otec vida nyní, jak Abraham rychle roste a sílí, chtěl ho vychovati pro venkovský život, ale i druhá matka se chlapce ujala a vymohla, že Abraham mohl

navštěvovati s ostatními dětmi školu. Jest ale až k neuvěření, co ubohé děti musely přestáti. Škola byla od farmy 16 mil vzdálená a ony i v třeskutých zimách musely konati tu cestu ráno do školy a večer domů, takže vykonaly každý den 32 míle. Ale přispělo to značně k jejich otužilosti, zvláště Abrahama, neboť ten když dospěl věku jinošského, vynikal nad jiné v zápasu (křížkování), běhu a vzpírání těžkých břemen. Výjevy, o jakém jest činěna zmínka hořejí, odehrávaly se v Bílém Domě během občanské války, neboť Lincoln stavěl vždy lidskost nad všechny zákony a pravidla a nejednou vyslovil se ve společnosti svých známých: "Nechtěl bych zemřít pokud bych nemohl býti jist, že jednání mé přispělo aspoň k nějakému společnému dobru . . ." — Hle, jaký přímo zázračný výsledek měla prostá slova dobré matky, když kladla šletému svému synovi v útlu jeho mysl zákonu dobra. Ta vlastnost jeho provázela ho později i jako právníka, neboť nikdy nepřijmul soudní případ, pokud sám se nepřesvědčil, že žalující nebo obžalovaná strana jest v právu. Konání dobra bylo jeho přímo posvátnou zásadou až do jeho tragického skonu.

* * *

Vyňatek ze zápisů Gen. J. B. Fry-e: "V prvních dnech mého velení bylo 24 desertérů odsouzeno k smrti zastřelením a prezident Lincoln měl podepsati rozsudek. Jelikož tak učiniti nechtěl, odejel jsem ihned do Washingtonu. Řekl jsem prezidentovi, že přestupky ty ohrožují v době války armádu, on ale odvětil: "Pane generále, ve Spojených Státech jest už příliš mnoho plačících vdov — pro Boha, nežádejte na mne, abych počel jejich ještě rozmnožovat . . ."

* * *

Příčina, která mne vedla k uveřejnění hořejšího zlomku života Lincolnova jest, aby čtenář nalezl v něm poučení, že i chudé matky, nemající vzdělání žádného, mohou býti nápomocny k výchově budoucích občanů. A neodvracej se nikdo s pohrdlivým úsměvem od prohlášení jedné vynikající americké ženy, že kdyby převládala v národech vůle dobrých žen, dobrých matek, nyníjší hrozná krveprolévání, zaviněná panovačností a slavomamem mužů, bylo by nemožností. Doufám, že i v této skutečnosti naleznou vzdělavatelé naši nad jiné vděčnou látku k svým přednáškám. Mužové, k nimž lid naučen jest pohlížeti jako ku svým učitelům, řídí se jejich slovy, jich zásadami a takovým ten lid také jest. Německý filosof Schopenhauer pronesl výrok, že "žena jest velkou chybou přírody . . ." Neměl dobrou matku a v té jeho nenávisti k ní vznikla v něm zášť vůči ženám všem. Prohlášení to ale není důstojno filosofa, když svoji nelibost a neúctu k ženě jedné,

byť byla jeho matkou, přenáší na ženy všechny, neb jest dosti lidí, kteří se na tento výrok rádi odvolávají. Jiný filosof německý, Nietzsche, učil, že německý národ bude sestávat ze samých nadlidů a že určen jest k tomu, aby opanoval svět, jak vidíme, německý lid přijal učení to za své. Odchovávejme si proto vzorné matky a to-li se nám podaří, nebude třeba v dobách pozdějších teprve zabývat se výchovou dospělých. Co vidíme dnes? Pozastavujme-li se nad mravní pokleslostí nynějšího dorostu obého pohlaví, dočítáme se, jak mnoho pokleslých mladíků i dívek pochází z tak zvaných "lepší" rodin (tím jest míněno bohatých rodin), jimž osud byl tak nepřízniv, že nedal jim matek, které ve své náruči vštěpovaly by již útlým dítkám zákony mravnosti, pravidla slušnosti, šetrnost k bližnímu, úctu a lásku ku konání dobra. Nemůže býti vděčnější látky k poučování našich budoucích žen a budoucích matek o jejich záslužných obětích, jaké by měly svým budoucím dětem přinášeti i kdyby nuceny byly vzdáti se různých požitků, které často ušlechťujícím vlivem na člověka nepůsobí. Zdůrazňujme v našich vzdělávacích přednáškách, jak mnohé matky za své zábavy, jimž příliš mnoho času věnují, budou draze platit v budoucnosti, když na místě pocitů radosti budou nuceny při pohledu na své děti prolévat slze žalosti.

Dr. Jan Papánek:

GEN. MILAN R. ŠTEFANIK.

(K 25. výročí jeho tragické smrti.)

Nejen Sokolstvo, ale i celý národ československý vzpomíná s úctou velikého bohatýra a bojovníka za svobodu a samostatnost z podruží tyranů, věrného slovenského syna, gen. Milana Rostislava Štefánika.

Jeho význam od osudného 4. května 1919, kdy z letadla viděl naposledy svoji osvobozenou rodnou zem, a na to pádem letadla skončil předčasně plodný život svůj, stále roste víc a víc a dílo jeho oceňujeme. Připomínajíc si výročí jeho tragického skonu, vidíme též, že ani ti největší nepřátelé jeho myšlenek a jeho programu, které hlásal a uskutečňoval, se neopovažují jít proti němu.

Právě naopak, dnešní a všerejší odpůrcové Štefánikova československého programu si uvědomují velký historický význam tohoto slovenského národního bohatýra a ho též oslavují, ačkoliv činí všechno možné, aby pochovali jeho program a vykonané dílo. Cítí, že slovenský člověk chová ve svém srdci také místo, takou lásku vůči Štefánikovi, kterou nikdo neodstraní a kdo

by se odvážil, bude národem smetený. Po dvaceti letech svobody Slovákův v Československé republice, která rostla a sílila v Štefanikovo duchu, vedeme už pět roků velmi těžký boj za její znovudobytí. Jsou i tací Slováci, kteří podporují Hitlerovu "samostatnost" na Slovensku a při tom se dovolávají Štefanika, ale velká většina národa doma i za hranicemi jim nevěří.

Národ ví, jak Štefánik úzce spolupracoval na tom, co Masaryk a Beneš uvedli v republice do života. Náš lid pracuje na tom, aby toto Štefanikovo dílo bylo obnoveno a proto se s klidem může dívat na budoucnost. Bojuje a přináší oběti a proto zrada, kterou na něm pášou ti, kteří pracují proti československé vládě v Londýně, nemůže mít špatných následků. Jsme a zůstaneme členy velké rodiny Spojených národův.

Tisíce slovenských šuhajů na Karpatech a v Anglii i doma v porobené vlasti nevolají po dohodách, neboť věří v život, ve svou vrozenou schopnost a věří, že si v republice práci a obětmi vystaví domov, který bude spočívat na skutečnostech spolupoužívání a ne na nereálných papírových "dohodách".

Zkušenosti a oběti nás učí, že za dohodami jdou jen ti Slováci, kteří nemají důvěry v sebe a využijí každé příležitosti, aby národ oslabil nebo celkem zničili. Dále jsou to ti, kterých zájem o Slováci anebo o slovenské věci, jak to o sobě často s pychou hovoří, je pouze druhořadý.

Za cenu povrchního souladu a umělé jednoty — nemajíce zkušenosti — byli jsme koncem minulé války zataženi tak zvanými dohodami — kterých bylo používáno jako biče za dvacet roků proti Československé republice. Stejně osvobozený národ nebude robít kompromisy s ideologiemi Tisovými, Tukovými, Sidorovými, Machovými a vůbec toho, co Hlinkova strana představuje. Stejně ti, kteří pracují v zahraničí — československá vláda — nepřinesou domů pozlátku jednoty, pod kterým by se skrýval zárodek nenávisti a rozkladu. Jednotu věrných, kteří pracovali a bojovali v minulé válce spolu se Štefanikem za československou samostatnost, kteří za dvacet roků Československé republice pomáhali, kteří s ní překonávali všechny hrůzy katastrofy a pomáhají ji křísit, se nikomu nepodaří je oslabit.

Dalším uskutečňováním a upevňováním Štefanikových ideí a programu nejlépe uctíme jeho světlou památku!

Buy U. S. Defense Bonds and Stamps, the I. O. U. of the Red, White, and Blue!

BRATRSTVÍ.

Zakladatel "Sokola", dr. Miroslav Tyrš, dal svému dítku co vedoucí hesla dobré průpovědi, jež mají být průvodčími členstvu sokolských jednot v jejich činnosti. Známe velice dobře heslo: "Paže tuž, vlastní služ!", či druhé: "Tam svět se hne, kam síla se napře!" Kromě mnoha dalších, jež vyčtou se z jeho ideových spisů, neméně známé je — jím z francouzské revoluce převzaté "Equalité, Égalité, Fraternité", česky "Rovnost, Svornost, Bratrství!" O třetím členu hesla, t. j. o bratrství si promluvíme v tomto článku.

Co míní Tyrš bratrstvím?

Víme, že neužíval prázdných frází, libozvučných, nic neznamenajících. Vše, co napsal, co řekl, vždy promyslel dokonale, nežli vtělil v články, v řeči své.

Byl strhujícím řečníkem, znamenitě ovládal jím techniku řečnickou, již dovedl strhovat své posluchače, však prázdné vlastenčení mu bylo cizí. Tak jako prvnímu prezidentu Československa, dr. T. G. Masarykovi, láska k vlasti byla mu nanejvýše posvátným citem. Nikdy se jí nehonosil, nezneužíval ji pro získání davu, v tehdejší době na tak oblíbených táborech lidu shromážděných.

Na tyto tábory tehdejší členové Sokola Pražského i několika jiných, dalších, vzniklých v Praze a j. městech, zajižďeli ve velkém počtu, ve svých malebných hnědých krojích, v němž červená košile je pozůstatek kroje Garibaldiho, vynikajícího vlastence italského, jenž se přičinil o sjednocení Itálie. Košile tato, třeba červená a neprávem vykládaná co komunistická, nemá s tímto nic společného; je sice revoluční, ale smyslem jejím je láska k vlasti a znamení věčného ruchu, pokroku.

Bratrství je ozdobou jugoslávského po-bratímství — posesterství. Má přivést všechny členy sokolského bratrstva k vzájemné rodinné lásce, tak jako v ní sourozenec má být druhému sourozenci bratrem-sestrou.

Jelikož v staročeské rodině — a v celém společenském životě — vzájemně si tykali, jak známe z historických listin, kde podřízený králi českému v oslovení řekl, "Ty milosti královská . . .", i v Sokole si tykáme. Toto bylo zavedeno k návrhu dr. Tonnera v r. 1862, tedy v době, kdy české i slovenské vlastenectví bylo v plném rozkvětu, a kdy byla touha, aby oba kmenové tvořili opět společný stát, tak jako tomu bylo před 1000 lety.

Tykání neznamená zneužití důvěrnosti v osobním společenském styku. Naopak,

vzájemná úcta má a musí býti zachována do nejzazších mezí.

V Americe je zavedeno tykání i ženám, sokolicím — v Československu, v kolébce Sokola se však ženám netyká, tam se jim vykává. Je to tamním společenským zvykem, že muž k ženě není důvěrný v hovoru. Jen v nejužším rodinném kruhu je toto obvyklé. Ovšem i tam v jednotách bratři dostávají dovolení sokolicím tykat, ale toto jen po velice důkladném rozpoznání, seznámení se, kdy se ví, že se toho nezneužije.

Zde je stanovami nařízeno, aby se ženám tykalo; vždyť američtí mužové jsou po celém světě známí svým kavalírským vůči ženám. Snad žena nikde jinde nestojí tak vysoko v úctě jako zde.

Ve společenském styku bud'me vždy snášenliví mezi sebou, tak jako v rodině. Nehádejme se, nepřeme se, vždy snažme se, abychom se vžili do názoru druhého. "Kolik hlav, tolik rozumu!" praví české přísloví. Není možným, abychom měli všichni stejný náhled na jednu a tutéž věc. Každý má své stanovisko, vykládá si je svým způsobem dle vlastní inteligence a někdy, jak nálada velí. Proto má se užívatí stejnoměrně rozumu se srdcem, a pak teprve má se opačný či kritizující názor pronášet. I když se neshodujeme s navrhovatelem, nebud'me příkří v úsudcích, pronášeje naše názory klidně, nenechme se strhnouti případnou osobní záští či nechutí a docela ne závistí. Kolik tato necnost způsobila zla ve světě — a mezi naším lidem obzvláště! Však jsme lidmi, máme své necnosti, i dobré vlastnosti a jako v rodině, objevují se též v Sokole. Jako rodičové snaží se u dětí tuto a druhé necnosti vykořenit, aby s nimi nerostly do starších let, tak i v Sokole se musí jednati tak, abychom nezanášely tyto necnosti do schůzí, cvičení a pod., a tím nezpůsobili v jednotě rozvrat. Tímto by se veliký Tyršův ideál o sokolské rodině nikdy neuskutečnil, stal by se pastkvilem.

Bratrství bylo posvátné v náboženské Jednotě Českých Bratří, vzniklé v 15. století po rozbití Husitů a bylo předchůdcem dnešního usilování o všesvětový mír. Vím první snahu o zavedení takového míru u krále Jiříka z Poděbrad, jenž psal osobní dopisy králi francouzskému a j., a originál jednoho dopisu je uložen v remešské universitě, ve Francii. Snad nebyl zničen.

Vynikajícími příslušníky této obce náboženské byli Petr Chelčický, duchovní kritik a rozjimatel bible, a poslední její biskup a známý dnes všeobecně Jan Amos

Komenský (John Amos Comenius, zde, v Americe zvaný). V Americe tato obec je známá pod jménem "Moravian Brethrens" a je rozšířena hlavně v Pennsylvanii.

Komenský byl pak na svých cestách cizinou propagátorem své snahy o všelidském bratrství, t. zv. pansofia.

Kdo se chce seznámiti blíže o tomto, nechť si přečte články br. Čermáka, Jaroslava J. Zmrhala a j., ve starších ročnících "Sokola Amerického" a časopisu bývalé župy Fugner-Tyršovy, z níž vznikla dnešní župa Střední.

Tyrš zakládá Sokol chtěl, aby každý Čech, Slovák a člen veliké rodiny národů slovanských, Rus, Chorvát, Slovenec, Srb, Polák a Bulhar, stali se členy Sokola a tímto způsobem, aby slovanští národové utvořili jednu slovanskou rodinu a dalšími styky s druhými národy, neslovanskými, tyto ponaučili o ideji všesvětového hnutí, zvané "všelidské bratrství". Tím by, dle Tyršova názoru, mohly býti vykořeněny války, tím by se dalo zabrániti krveprolévání, jež stojí lidstvo tolik drahocenných životů, a působí ohromné materiální a kulturní škody, jež není možno nahraditi. Uvažme, jaké škody byly způsobeny První světovou válkou a i dnes co škody působí tato druhá válka.

Je hodně příznačné, jak velcí naši mužové a ženy svými dily snažili se prospěti nejen vlastnímu národu, ale celému světu.

Proto snad národ československý, z něhož jste vzali původ i vy, zde rození, musí ustavičně procházeti utrpeními, válkami menšími i většími, a nyní zcela hotovou Kalvarií, jež hrozila státí se přímo Golgotou československému národu. Však utrpení stalo se šlechticím ohněm duši lidské a činí tuto lepší, což platí i o celých národech. Utrpení vede k nápravě.

Československý národ je jistě osudem určen k velikým úkolům ve světě. Každý jeho kulturní počín byl veden přáním prospěti lidské společnosti — obohatit ji o nový drahokam.

Československý stát stojí na rozhraní mezi východními a západními kulturami — je srdcem Evropy; — tyto se v něm kříží a odtud ten ustavičně tragický duševní rozpor a zmatek, jemuž národové jiní, Angličané, Francouzi, Švédové a j. v., nemohou porozuměti a jej pochopiti. Jejich chladný temperament, více strážlivý, sebe nekritisující, nechápe rozcitlivělost, vznětlivost slovanské duše, jež neustále vyhlédává nové a nové vzněty a podněty k bádání, přemýšlování, ku vlastní škodě. Dle československých učenců — namátkou jmenuji prof. Čadu, dr. Frant. Krej-

čího, dr. Františka Drtinu a hlavně nesmrtelného našeho prvního presidenta-osvoboditele T. G. Masaryka, je to jen přirozené a právě tímto československý národ obohacuje ostatní národy slovanské a druhé. Tím se očist'uje vnitřní duševní život, tím se lidstvo přetvořuje, tím se přibližuje k uskutečnění míru!

Tuto ideu bychom mohli rozvésti široce. Však tím bychom se oddálili původní látce. Z předešlého vidíte, jak velký význam má bratrství v Sokole a v národech slovanských. Svět teprve po První světové válce, v posledních 15-20 letech začíná se zajímat o ideu sokolskou — tělovýchovnou i vzdělávací. Tím, že Britové vyslali v r. 1938 na československý sokolský slet velký počet žurnalistů — největší ze všech světových národů — a v tisku se široce roze-psali o ideu sokolské, o "živé pohádce tělocvičné", rozšířila se znalost po celém světě; dále, dnes je v Anglii československá armáda, jejíž příslušníci jsou z větší části členové bývalého Sokola československého. a tito cvičí skorem ve všech místech a městech tamních, svými cvičeními rozšiřují znalost o Sokole. Američti Sokolové byli zastoupeni výpravou asi o 400—600 členech.

Slovánští národové byli zastoupeni též, z nich Jihoslávci počtem přes 1,200. Touto účastí dotvrdili heslo "Láska za lásku, krev za krev", heslo, jež spjuje oba národy co nejúžeji a ani nešťastná politika vedoucí k zničení obou národů, nedovedla tuto pásku potlačit. Mezi Jugoslávci a Čechoslováky je právě pobratimství, vzniklé právě ideou sokolskou. Tot' první zářný příklad působení Sokola v slovanských národech.

Nestačí pouze cvičit. Idea je vnitřní pouto vířící sokolské bratrstvo a učiti ji, vysvětlovati ji, uloženo je vzdělávacímu sboru. Jeho členy mají býti bratři — sestry zaujatí zcela pro Sokol a třeba neprošli vysokými školami, ani nejsou vystudovanými učiteli, jsou zcela zaujatí pro Sokol a jeho snahy vlastenecké, ze skutečného života pak mají pochopení a porozumění, jak prostými, nehladanými slovy tlumočiti vše, co Tyrš a jeho následovníci, z nichž jmenujeme hlavně zesnulého starostu Čsl. Obce Sokolské, br. Dr. Josefa Scheinera, písmáka Kar. Vaníčka, a je více jich, studiem spisů Tyršových, podali ve svých článcích a spisech, dávající tak ideu sokolské vědecké poslání. Čtením jich a dalším studiem se vzdělávajíce, sokolští vzdělavatelé, muži a ženy, pokračují ve vzdělávání národa, neboť v pravé, života schopné jednotě musí býti vzdělávací činnost úzce spojena s tělocvičnou.

Komenského heslo, "Ve zdravém těle, zdravý duch," převzal Tyrš ze svého studia o tělesné výchově starých Řeků, přenesl do Čech a takto se Sokol stal pokračovatelem tělesné kultury starých Řeků, kteří byli a jsou vzorem všem tělocvičným ideám, a není, jak mylně stále tvrzeno, pouhou kopií systému Jahnova, zavedeného v Turnvereinu.

Studujte Tyrše! Co Tyrš již v letech 1862—1878 a dalších hlásal v Čechách, Marden teprve za čas anglicky hlásal v Americe ve svých spisech.

Pamatujte, že není dobře býti vynikajícím borcem pouze, ale že nutno býti i duchovně spojen s ideály sokolskými. Cvičitel má býti vzdělávatelem a vzdělavatel cvičitelem, či aspoň cvičencem, aby přišel v užší styk s druhými cvičenci a při cvičení, třeba jen několika minutovými proslovy vířiti ideu, či ji vysvětliti.

Dalším činem — projevem bratrství v Sokole je zavedení t. zv. pomoci. V československých jednotách se zaváděly před válkou tyto fondy, aby se z nich mohla poskytnouti pomoc těm, kdož ji potřebují a aby o ní nikdo nevěděl, tedy byla anonymní. Zde dosud jsme k ní nedošly, neboť není zde potřeba. Poměry hospodářské jsou rozdílné evropských. Zde každý, kdo má vůli pracovati, může si najíti práci a tak se obžíviti. Proto tato složka zde odpadá.

Tím jsme asi vysvětlili vše, co bratrství znamená v Sokole. Nazdar! — **Jarda Turek.**

BUĎME NA STRÁŽI!

V dnešní nanejvýš těžké době musíme vážně o tom přemýšlet, jak máme čeliti proti tomu všemu, co nám válečné ovzduší a stísněné poměry nejen v životosprávě, ale i, a to hlavně, v duševním a mravním pojmů přináší.

Nesmíme zavíratí oči, aniž dívati se klidně a lhostejně na vše, co kolem nás se děje, neboť mnohé již zjevy v žití společenském a hlavně v rodinách, se dnes vytvářejí a jsou nám výstrahou, že my, Sokolové, musíme státi na stráži a včasné účinným zásahnutím čeliti možnému dnes poklesu mravních hodnot, které válečným utrpením a nesčetnými obětmi krve i majetku, odpiráním a strádáním jsou nervově napínány do krajnosti.

Jen silné a ničím neotřesené mužné povahy dovedou s pochopením a uvědoměním přinášeti oběti na oltář své vlasti, ale slabší ducha a lidé lhostejní nedovedou pochopit, co jest jejich povinností, kde jest jejich místo v té těžké době a každé odříkání se zvyklých požitků považují za zkracování

osobní jich svobody v zemi bohaté, vším oplývající.

Ti "dobří lidé" pracují přec ve válečném průmyslu, kde vydělávají slušné peníze, proč by si tedy nedopřáli všeho pohodlí a požitků za těžce vydřené peníze, když sice nebojují na válečné frontě, ale pracují pro armádu, což je přece taky kus vlastenectví. Je to pravda — ale!

Konám-li vlasteneckou povinnost jedině za dobrou mzdu, to není žádná obět', to jest jen čistě osobní prospěch a nic více! A tito lidé mají při tom i tu výhodu, že před jinými dostávají větší přiděl gasolineu, aby mohli jezdit do práce a při tom používají ho na "week-end" pro svou zábavu a odpočinek. Nám prostým občanům nic do toho není, jak si kdo žije, ale nám na mysli tanou ženy — matky, které rovněž pracují ve válečné výrobě a při tom svěřují péči o své děti a dozoru na ně jiným, což v mnoha případech má špatný vliv na jich vychování, na jejich mravy.

Nám v první řadě záleží na naší sokolské mládeži a jelikož nemáme tolik dostatečných finančních prostředků ku zřízení opatroven pro mládež sokolskou, musíme stále upozorňovat naše matky sokolské, jakému nebezpečí vystavují své děti bez mateřského dozoru.

Proto my musíme důsledně nabádati naše členky, aby přede vším dobrým výdělkem a blahobytem dbaly více o výchovu svých dětí, které v budoucnosti mají být jich oporou ve stáří.

Ovšem, v dnešním nedostatku mužských pracovních sil rekrutují se ženy, aby nahradily muže, kteří jsou v branné moci, a proto ty naše matky-Sokolice žádáme, aby v zájmu dobré výchovy svých dětí světily je pod dozor a ochranu spolehlivým osobám buďto z příbuzenstva neb sousedství, již by nad nimi bděli, by mravy jejich nepokazila ulice a noční toulky.

Přes školní prázdniny bylo by nejlépe, kdyby jednoty naše propůjčily své tělocvičny sokolské mládeži pod dozorem cvičitele neb staršího bratra aneb sestry, kteří by se ovšem střídali podle toho, jak komu by to čas neb vlastní jeho zaměstnání dovolovalo.

Děti by si přinesly zákusky (lunch) z domova, prováděly by různé hry, tance, zpěvy, deklamace a podobně. Za pěkné pohody dozorcí by s nimi pořádali vycházky do parkovních hřišť, do Fieldova musea, Planetaria, Observatoře, zkrátka do všech významnějších míst, jaká se v jich prostředí nalézají. (Náš návod se týká hlavně Chicago, avšak i v jiných městech našich jednot jsou památná a význačná místa.)

Starost o naši mládež nemůže nám být nijak lhostejnou, jest to naší sokolskou povinností, abychom si ji zachovali nedotčenou všemi škodlivými zjevy, aby nám neutronula v bahně nízkých mravů, způsobů a nízkých pudů.

Snad mnohý namítne, že se to pěkně radí a napíše, ale kdo všechno to bude konat? Ovšem, je to práce a zodpovědnost dosti značná, ale pevně věříme, že najdou se mezi námi dobré sokolské duše, muži neb ženy, kteří se sebezapřením uvázali by se výše uvedeného úkolu bez reptání a to hlavně ti, jimž poměry a čas to dovolí. Jde nám tu o záchranu mládeže ve válečném období, kdy povinnosti ve službách vlasti nedovolují věnovati se plně dohledu na děti. Proto, kdo můžeš, komu čas a zaměstnání to dovolí, chop se záslužného díla na záchranu sokolské mládeže, neb tím vykonáš záslužné dílo, jež přinese ti radost a vědomí, žeš uchoval Sokolstvu mladou raitolest na kmenu sokolským svým pochope- ním a svou obětavostí. Jen jednou žijeme, abychom umřeli s plným vědomím poctivě vykonané práce! Nazdar! — Red.

RENÁTA TYRŠOVÁ.

Renáta Tyršová was a woman and being one she knew that our lives are motivated by a force called love. A tolerant, uncompromising, sacrificing love — in which a person gives himself wholly — heart and soul — once and forever.

She felt this love in three instances in her life — love for her parents — especially for her father Jindřich Fuegner. She felt it for her husband, teacher and companion, Dr. Miroslav Tyrš. From her very early youth she had one primary love — and that was the love of her country — which stayed with her throughout her life.

Renáta Tyrš was born in Praha on July 31, 1854, the only daughter of Jindřich and Kateřina Fuegner. At the age of 18 she became the wife of Dr. Miroslav Tyrš on August 28, 1872. He had been her teacher and a close friend of her father. Together these two men founded the Sokol.

Dr. and Renáta Tyrš lived and worked together for 12 happy years and then tragedy descended upon them in the form of Dr. Tyrš's death. She never married after his death. They didn't have any children and so all her love for Dr. Tyrš and her love for her country became one. All she had to live and dream and work for was her country and Sokols — and that she did.

She had many heartbreaks and the death of her husband was a grievous blow, how-

ever she was made of strong courageous material and she carried on faithfully and successfully all the ideals and dreams and hopes of the two dearest people in her life.

And who was better fitted to carry on where they had left off? She was with them when they first created the Sokol. She shared their trials and successes and she felt and desired what they did. So the Sokols became her children — her love, the ties which bound her to the memory of her husband and father.

She did her greatest work among the women Sokols. She organized, wrote, taught and guided them. Her's was a never-tiring interest and effort. Besides the Sokol she had an active part in the Národní Rada of Czechoslovakia, which as I understand it, was composed of a group of people who worked to set up the democratic foundation for the government of Czechoslovakia. This group later yielded many of the officials and leaders in the Republic. She was at one time the vice-president and she did a splendid job — carried a tremendous responsibility and carried it well.

Thus her work in the Sokol and Czech Národní Rada coincided. She helped build the foundation of each and each contributed to the other.

The Sokols became the backbone of the nation. She saw a dream flourish, spread and take hold. She saw a dream come true. But it was a dream that required work and a great deal of that work was hers.

She also wrote the memoirs of Tyrš and Fuegner. In July of 1931 she was awarded a degree of Doctor of Philosophy by the Charles University in Praha, the first woman to be bestowed this honor.

She suffered an accident on December 19, 1932, which restricted her physically and she was forced to remain inactive. However, the flame of patriotism and love of Sokol and her country which her father and her husband kindled in her heart burned brightly 'til the very end. She asked about and continually studied and thought about her country.

All her life she followed the slogan of her father, "Ni zisk, ni slávu" — without profit, without glory.

She died on the 22nd of February, 1937 — a great and wonderful woman — "Mother of the Sokols".

VZPOMÍNKY NA MATKU.

VZPOMÍNKY tiché a bolné, a přece tak sladké
táhnou vždy myslí mou, vzpomenu
matky,

jejíž dny života, pro mne tak krátké
nevrátí osud můj nikdy víc zpátky . . .

Vidím ji v duchu vždy, kamkoliv vzhlednu,
drahou tu matičku s úsměvem v tváři,
při tom mám vzpomínku jenom tu jednu:
osud proč rodičku dítěti maří?

Po dnes si vzpomínám, otec jak v noci
budil nás ze spánku, přivedl k loži,
matka kde v zápasu bez vší pomoci
chtěla své dítka zřít v posledním dechu —
poručit osud jich v ochranu boží . . .

Kdykoliv vzpomenu na tuto chvíli,
smutek mne zachvátí, osud proč krutý
předčasně odnímá matčin zjev milý —
zanechá v srdci mém palčivé rmuty.

Bylo mi roky tři, chápal jsem přece,
že nám tu matička péčí svou schází,
její že ruce mě hladily měkce —
jak jsme ji byli vždy všichni tak drazí . . .

Odešla matička a s ní i štěstí —
Na hrobě v Olšanech zapadlý rov
ztrátu mi největší stále vždy věští,
bez kříže, bez květín — beze všech slov . . .

Nejdražším na světě ze všech pokladů
osud co udělí nám:
na prvé místo vždy matičku kladu —
v srdci ji stále chovám!

Jarka.

SOKOLSKÝ POZDRAV Z BATANAGARU.

V oněch těžkých dnech a dobách, kdy
germánská nenávisť zavírala v naší staré
vlasti sokolské stánky a rozbíjela sokolské
šíky, v čase, ve kterém byla rozpuštěna
Obec sokolská a vykradeno všecko, co bylo
sokolským majetkem, kdy přicházely zprávy
o vězeních, která se otvírala pro naše
nejdražší sokolské bratry, vybízel jsem zde
k zakládání nových sokolských jednot.

Psal jsem do celého světa, kde se zachytili
naši. Žádal jsem krajany, aby nedali
zahynout myšlence sokolské. Jsou-li sokolské
jednoty rozbíjeny ve staré vlasti, což
není naší povinností zakládat nové a nové
všude tam, kde bijí československá srdce?
Není to jediná a důstojná odpověď germánským barbarům?

Proto jsem chtěl všechny naše lidi csudem
do všech koutů světa rozváté spojit
bratrským duchem Tyršova sokolství, za-

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

pojit je do sokolského svazku mimo domovinu a snažit se, aby nás bylo co nejvíce. Psal jsem provolání k tomu cíli a vyzýval věrné české duše, aby pomáhaly.

Dlouho jsem čekal bez odpovědi. Bylo mně z toho skoro teskno. Je nás na světě opravdu jen tak málo, nebo není zájmu? Není nikoho, kdo by se hlásil k jedné z nejkrásnějších idejí, které se zrodily v české duši?

Před rokem, bylo to 16. března, došel mně kabelogram. Došel až z Indie, z Batanagaru a zahřál mne i povzbudil k novým výzvám:

"Karel Prchal, Chicago, USA.

Českoslovenští občané východní Indie shromáždění v Batanagaru vzpomínají čtvrtého výročí násilné okupace své vlasti založením jednoty sokolské. Všechna sokolská srdce v Indii prohlašují dnes, že zůstanou věrní vysokým ideálům a národním touhám svého národa a budou pro ně pracovat až do dne vítězství."

Čin batanagarských nesmí být v dějinách československého Sokolstva zapomenut. Však i londýnský "Čechoslovák" vzpoměl této odpovědi našich v Batanagaru. Stejně, já v to pevně věřím, odpoví národ doma, jakmile pouta spadnou s jeho rukou. Sokolská idea nebyla nikdy tak silná a veliká, jako bude ve dnech našeho druhého osvobození. Bude to lék na naše rány, bude to slib do budoucnosti. Přísaha, že "věrní zůstaneme!"

Tak bylo v Batanagaru před rokem, v březnu 1943. V těchto dnech pak došel mně z Batanagaru nový sokolský pozdrav.

"Americké Obci Sokolské,
br. Karel Prchal, Chicago, Ill.

Bratři a sestry:

My členové Tělocvičné Jednoty Sokol v Batanagaru, Britská Indie, sešli jsme se dnes na druhé valné hromadě v den tragického 15. března, abychom vzpomněli památky všech bratří a sester a všech krajanů, doma i za hranicemi, kteří položili život svůj, či byli mučeni v boji za osvobození naší vlasti.

Slibujeme jim, sobě a Vám, všem členům naší sokolské rodiny, že vydržíme a zvýšíme úsilí na potření tmy, bludu a násilí a takto na vybudování štěstí a radostného života pro nás a naše příští.

Zdravíme Vás a těšíme se na brzké shledání ve svobodném a demokratickém Československu.

Nazdar!

Za Tělocvičnou Jednotu Sokol v Batanagaru,

starosta."

Čtu krásný dopis našich sester a bratří znovu a znovu a radostí a štěstím mně pro něj bolí srdce. Jsem hrd na své sokolství, jež nás všechny spojuje na celém světě vědomím společného utrpení a silí pocitem hlubokého sokolského bratrství.

Kdo bude následovat naše v Batanagaru?

Karel Prchal.

BRATŘI PÍŠÍ . . .

Ve vojenských táborech, v zámořských armádách Strýce Sama je mnoho našich sokolských bratří. Ve společnosti vojáků je vždycky veselo, i když je to na frontě. Soudružný život bez sobeckých cílů je všechny spojuje vojenským bratrstvím. A přece jsou šťastni, když si na ně vzpomene jednota, jejímiž byli členy, pokud na ně nezavolali "vojanští páni". Kdykoli navštívím členskou schůzi nebo cvičebnou hodinu v sokolovně některé z našich jednot, čtou se tam listy našich bratří vojáků. Schůze v této době nejsou tak živé, jako bývaly, když naši hoši a naše sestry bývali mezi námi. Ale oživnou, když bratr starosta nebo některý z bratří, jehož syn odešel do armády, vstane a řekne: "Bratři, Emil Sipolt nám píše."

Všichni ztichnou a bratr starosta čte: "Všem bratřím v jednotě mnoho pozdravů. Rád a často vzpomínám na naši sokolovnu. Váš Emil Sipolt."

A hned se hovoří, jaký to byl hodný hoch, jak brzy se asi vrátí a že jistě přijde znovu mezi bratry, po kterých se mu také stýská. Ano, tito hoši jsou naše naděje do budoucna.

Na vánoce posílaly se četné pozdravy do všech táborů a všem našim. A s listem došly i cigarety, prý nejlepší kamarád vojenských dnů. Bratr Jaroslav Husa, jemuž došly do vojenského tábora Hood v Texasu, píše o tom své jednotě v Town of Lake:

"Bratři a sestry, upřímné díky za cigarety. To je něco, co voják může vždy potřebovat. Jsem zdáv, ale mrzí mne, že mne stále ještě neposlali na vodu. A je tu zima. Ale při vašich cigaretách se zahřeji. Nazdar! Váš . . ."

I naši v Town of Lake se zahřáli při čtení listu od bratra Husy.

Také bratr Chester posílá odkudsi pozdrav: "Good luck and best wishes." Jen lituje, že nemůže být alespoň o vánocích s námi.

Z Californie píše své jednotě bratr Vojtík Čečka:

"Přijměte ode mne sokolský pozdrav a milou vzpomínku. Obdržel jsem od vás dáreček, který došel před svátky. Moc mne potěšilo, že jste si na mne vzpomněli. Vim,

SOKOL AMERICKÝ

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Physical Fitness Day amerického sokolstva v New Yorku.

Podnik tento uspořádají naše sokolské organizace na východě: župa Východní AOS., Tělocvičná Slovenská Jednota Sokol, D. A. Sokol a Sokol Orel, za součinnosti State War Council státu New York a federálním Treasury departmentem.

Tyto dva úřady pochopily a ocenily zdatnost sokolskou, dohodly se se spojeným sokolstvem na předvedení ukázky tělesné zdatnosti, což provedeno bude 21. května 1944 ve zbrojnici 69. pluku na 26. ulici a Lexington Ave. v New Yorku.

State War Council s výborem sokolským pozval přednosty a učitele všech státních, městských a soukromých škol, reprezentanty universit a jiných učelišť i přední autority výchovy tělesné a všeobecné. Sokolstvo pak podá ukázkou tělesné výchovy a

provede na tomto sletě různé skladby tělocvičné. Je to významný propagační sokolský slet, kde se má upozorniti na přednosti sokolské výchovy. Je to čest pro Sokolstvo, že významné úřady a osobnosti nejen se zajímají, ale přímo se Sokolstvem spolupracují na tomto "Physical Fitness Day" v rámci "I Am An American Day".

O slavnosti promluví vynikající američtí řečníci a za Československo ministr zahraničních věcí Jan Masaryk. K účasti na slavnosti jsou pozváni příslušníci branné moci a očekává se účast mnohých bratří a sester, kteří slouží v armádě a budou mít v ten čas dovolenou. Je jisté, že se tohoto sletu tak významného zúčastní bratři a sestry z blízka i z dále.

Zdar a úspěch přejeme spojenému Sokolstvu na východě!

Naše podniky.

Vzdor úbytku cvičenců a ztráty cvičitelstva, které je páteří naší organizace, pořádala řada jednot veřejná cvičení v období zimním a nyní jarním. Tyto tělocvičné podniky měly většinou úspěch všestranný, tedy i po stránce tělocvičné. Početně však, vystoupení bylo slabší, než v letech minulých. Mladší muži všude již scházeli a nahrazení byli namnoze staršími bratry. Někde vypořádali při veřejných cvičeních bratři z jiných jednot.

Úroveň tělocvičných čísel byla stejná, jako v letech minulých a místy i lepší. Co chybí na počtu, snaží se stávající vedoucí vyrovnat přesností nácviku a bystrým spádem pořadu. Je to těžká práce, předvésti za daných poměrů pěkné veřejné cvičení, kdy cvičící, s ohledem na zaměstnání velice nepravidelně navštěvují hodiny cvičební. Proto patří plné uznání všem jednotám, které veřejné cvičení provedly a toto uznání ovšem patří cvičitelstvu a též cvičícím.

Do podniků spadají závody v míčových hrách. O hry je zájem, ale účast v závodech letos byla menší. Závodu AAU. zúčastnili se bratři, sestry a dorost. Účast však nebyla dostatečná.

Vystupování při různých příležitostech, při slavnostech, neb podnikcích jiných organizací, obstaraly některé jednoty vzornými

tělocvičnými čísly. Je to dobrá propagace sokolského tělocviku.

Nyní se koná příprava na závody ve třech župách, které též pořádají župní výroční veřejné cvičení či slety.

Těmto podnikům nutno věnovati pozornost. Župních závodů a sletů má se zúčastniti každá jednota svými složkami všech tříd. I jednoty vzdálenější od místa sletu by měly vyslati své cvičící. Župní slet je slavností všech jednot v župě sdružených.

Dalším důležitým podnikem letos jsou zkoušky zdatnosti. Věřím, že letos budou provedeny ve větším rozsahu než loni. Ženské třídy župy Střední AOS., místo obvyklých závodů, dle rozhodnutí, provedou v plném rozsahu "zkoušky zdatnosti".

Význačným podnikem je "Physical Fitness Day" spojeného Sokolstva v New Yorku, o kterém se zvlášť zmiňujeme.

Pro Sokolstvo však nejvýznamnějším a nejdůležitějším podnikem mají býti naše cvičitelské školy. Výchovou cvičitelstva posilujeme základy organizace a budujeme naši budoucnost. Toto si máme uvědomiti všichni, kteří chceme mít Sokolstvo silné a jaré. Jednoty zajisté pochopí vážnost doby a školy obešlou schopnými posluchači.

Do rámce naší výchovy spadají podniky vzdělávací. Jsou to "besídky" a večery, s u-

šlechtilým pořadem, pro naši mládež cvičící i ostatní členstvo. Je známo, že tato činnost je dobrá, ale zasluhuje ještě většího rozšíření a zavedení ve všech jednotách.

V letním období je nutné udržeti styky s cvičícími i když většina jednot má tak

zvané prázdniny. Je zde příležitost pěstovat atletiku na letním hřišti, různé sporty v přírodě.

Táboření je významnou věcí pro naši mládež. Využijme našich sokolských letních táborů pro mládež a dospělé. — J. J.

Zkoušky zdatnosti AOS. 1944.

15. června končí lhůta odeslání výsledků zkoušek zdatnosti náčelnictvu AOS.

Obracíme se na vedoucí cvičitelstvo jednot a žup, aby uskutečnilo do 15. června provedení zkoušek v plném rozsahu, jak jsou předepsány.

Zdůrazňujeme, že zkoušky lze vykonati poměrně snadno, pouze nutno věnovati trochu pozornosti programu zkoušek a více však času při jednotlivém provádění každého předmětu. Tedy dobrá vůle a čas to zmůže.

Ze zkušeností je známo, že zkoušky skutečně cvičící zajímají a že ochotně je podstupují.

Za odměnu těm, kteří úspěšně projdou zkouškami, určen je vkusný emblem.

Upozornění:

Určitá část zkoušek nechá se provést i

tělocvičně. Ta může býti provedena bezodkladně.

Ostatní předměty lze uskutečniti na letním hřišti, plovárně, řece, jezeru, laguně atd. Zde využijte počasí a nejvhodnějšího místa ve vašem okolí.

Šplh pro ženy je 10 střeovic od země. Uchopení, ve výši dosahu, je libovolné. Nesmí se vyskakovat! Ručkování nejlépe na žebříku vodorovném neb vhodném příčném trámci. Délka ručkování se snadno vyměří, i když nářadí (žebřík) je kratší, než předepsaná míra.

O tabulky pro zanášení výsledků napište náčelníkovi AOS. Tomuto je pak vyplněné vrát'te do 15. června 1944.

Proved'te zkoušky zdatnosti se všemi cvičícími!

Cvičitelé školy.

Budoucnost náleží sokolským jednotám, které udrží neb obnoví tělocvičnou činnost. Bez činnosti v tělocvičnách nejlze žádná jednot správným sokolským životem.

Činnost v tělocvičně udržuje cvičitelstvo. Dnes jeví se naprostý nedostatek schopných vedoucích. Nikdo nemůže ručit ani předvídat, že všichni bratři cvičitelé vrátí se po válce do tělocvičen. Proto je nutné, již dnes, starati se o budoucí cvičitele. Ve cvičitelských školách lze připravit schopné posluchače, aby mezery vzniklé odchodem bratří do války aspoň částečně vyplnili. Do armády houfně dnes nastupují i dorostenci, kteří v brzkou mělu se státi členy jednot. Proto počítejme s vysláním do kursů i s dorostem mladším a ženami. V každé jednotě najde se bystrý chlapec neb dívka, kteří úspěšně mohou školu projít. Hleďte a naleznete! Jednoty bez tělocvičné činnosti zejména by měly mít zájem na věci.

Do 15. května měly jednoty hlásiti svým župám kolik posluchačů vyšlou. Pokud to nebylo možné, necht' tak učini ihned! Na počtu přihlášených záleží, zda-li škola bude pořádána. Je nutno získati místo, zjistiti cenu za ubytování a stravování i jiné důležité věci a dáti včas přesné pokyny přihlá-

šeným, aby tito určitě počítali s návštěvou školy, neb zařídili jinak svůj čas, který hodlali dáti škole.

Nezapomeňte přihlásiti posluchače ihned, neb ti, kteří tak učinili, mohli by ztratiti čas, který hodlali věnovati práci výdělečné.

Školy cvičitelské jsou předběžně následovně určeny: Pro župy Střední, Západní a Severní od 2.—16. července 1944 v Chicagu neb některém táboře v okolí Chicagu.

Župa Východní, dle hlášení, asi se spojí s S.T.J.S. a kurs konati se bude od 2.—16. července v sokolském táboře v Boonton, N. J.

Župa Severovýchodní pořádá kurs od 30. července do 27. srpna 1944 v Clevelandu. Dva týdny kurs večerní a v neděli, závěrem doplňovací kurs dva týdny.

Budou-li kursy uskutečněny na základě dostatečných přihlášek, zaslány budou přesné informace náčelnictvem AOS. posluchačům župy Střední, Západní a Severní.

Podrobnosti pro školu v Boonton vyřizuje župa Východní, pro kurs v Clevelandu župa Severovýchodní.

Oznamte co nejdříve počet posluchačů příslušným tělesům! Neodkládejte!

Závody mužů a dorostenců župy Střední AOS.

GYMNASTIC TOURNAMENT, MEN AND JUNIOR BOYS, CENTRAL DIST. ASU.
v neděli 4. července 1944. — Sunday, June 4, 1944.

ATLETIKA. — ATHLETICS.

Skok daleký z rozběhu. — Running Broad Jump.

Vyšší muži: Men Higher Div.:		Střední muži - Vyšší dorost: Men Intermediate Div.: Junior Boys Higher Div.:		Nižší muži a dorost: Men Lower Division and Junior Boys:	
Bodů		Bodů		Bodů	
16' 6"	10	16'	10	15' 6"	10
16' 4"	9	15' 10"	9	15' 4"	9
16' 2"	8	15' 8"	8	15' 2"	8
16'	7	15' 6"	7	15'	7
16' 8"	6	15' 2"	6	14' 8"	6
15' 4"	5	14' 10"	5	14' 4"	5
15'	4	14' 6"	4	14'	4
14' 6"	3	14'	3	13' 6"	3
14'	2	13' 6"	2	13'	2
13' 6"	1	13'	1	12' 6"	1

Vrh koule. — Shot-put.

Vyšší muži: Men Higher Div.: 16 lbs.		Střední muži: Interm. Div. Men: 16 lbs.		Vyšší dorost: Jr. Boys Higher D.: 12 lbs.		Nižší dorost a muži: Lower Div. Men and Jrs. - 12 lbs.	
Bodů		Bodů		Bodů		Bodů	
27'	10	26' 6"	10	30'	10	27'	10
26' 8"	9	26' 2"	9	29' 8"	9	26' 8"	9
26' 4"	8	25' 10"	8	29' 4"	8	26' 4"	8
26'	7	25' 6"	7	29'	7	26'	7
25' 6"	6	25'	6	28' 6"	6	25' 6"	6
25'	5	24' 6"	5	28'	5	25'	5
24' 6"	4	24'	4	27' 6"	4	24' 6"	4
24'	3	23' 6"	3	27'	3	24'	3
23' 6"	2	23'	2	26' 6"	2	23' 6"	2
23'	1	22' 6"	1	26'	1	23'	1

Příchod a odchod u náradí.

Pěkný, elegantní a svižný příchod ke cvičení i odchod má velkou důležitost nejen se stanoviska estetiky, ale i se stanoviska výchovného. Nemíjí třeba velkého znalce povah, aby poznal, jde-li cvičenec k náradí ledabyle nebo, jak říkáme lajdácky, pravou podstatu cvičence i jeho smýšlení, ba i cvičení podle toho též vypadá. Proč nésti hlavu skloněnou? Je důvod stydět se za svůj, třeba slabší výkon? Proč na tváři utrpený výraz, jako bych byl nucen vykonat cokoliv nemožného? Proč nevypjatí hrud' a nejtí s radostí? A po skončení sestavy vidíte obraz ještě horší. Cvičenec seskočí s náradí a s tváří zkroucenou utrpením se motá od náradí, až bolno se dívat. Tak to vyhlíží v tělocvičnách mnoha jednot, při závodech snad o trochu lépe. Velmi mě zajímá, uvědomují-li si ti, kteří jsou cvičiteli družstev a nežádají správný příchod a odchod, že

opomíjeli důležitou součást cvičení? Vždyť příchod i odchod žádá též čas k nácviku, aby byl krásný a při tom přirozený. To nejde pak najednou před závodem říci: "Bratři, dejte pozor na příchod a odchod, strhují za to," a při tom si myslí, že povinnosti cvičitelské bylo učiněno zadost. Podle toho též závody vypadají a pozorovatel by na prstech spočítal, třeba jsou stovky závodníků, kolik jich požadavek ladného příchodu k náradí a odchodu opravdu pěkně splnilo. Zkuste, bratři cvičitelé, jít v tomto směru příkladem! Jde-li přecvičit sestavu ve cvičení, jdi s chutí, vesele, a budeš vidět, jak příklad je výborným pomocníkem. Vždyť i krásný odchod po ne snadném cvičení, kdy soudce dobře ví, žeš unaven a ty přes to odejdeš svěže s hlavou vzpřímenou, neujde jeho postřehu. Jistě si toho všimne a ocení to, neboť jsi tím do-

kázal, žeš zdatný a že ani těžká sestava na tebe neplatí.

Bratři cvičenci, vezměte si za zásadu: tím okamžikem, jakmile nastupuješ z družstva k nářadí, že již cvičíš a že jsi skončil teprve tehdy, kdy se ocitáš opět v družstvu na svém místě.

Bratři cvičitelé, nezapomínejte, že mezi dorostenci neb bratry ve vaší tělocvičně je někdo, kdo toho bude jednou nutně potřebovat.

Jaký příchod a odchod?

Příchod: Jakmile přijde na tebe řada, postav se do pozoru, lehce, krokem svižným, hrud' vypjatou, hlavu vzpřímenou, neškaredě se, nastoupíš za nářadí. Nemáš-li již ruce namazané nežli jsi opustil družstvo, učíš tak nyní. Samozřejmě jediné v tom při-

padě, že toho potřebuješ. Pak se postav opět do pozoru. Z toho zapažíš zevnitř a naskakuješ nebo uchopíš nářadí. Je-li to nástup ke cvičení prostných, začínáš z připázení.

Odchod: Při seskoku s nářadí, který (není-li nařazeno do dřepu) je vždy do podřepu spatného (bez poskakování!), upaž (není-li poloha paží jinak nařazena). V podřepu nevydržuj, ale ihned učiň vztyk do stoje spatného a připáž. Po jedné době výdrže svižným vykročením odejdi tím způsobem, jak je popsán příchod.

Stihl-li tě nezdar během cvičení, ukončí tak, jako bys sestavu zacvičil bez chyby. Nekrut' hlavou, netvař se žalostně a neprohližej dlaně během závodu, to vše nepomůže, ale dává zlomyslníku příležitost k zábavě na tvůj účet. — K.

Župní slety a závody.

Physical Fitness Day, spojeného Sokolstva na východě, koná se 21. května 1944, ve zbrojnici na 26. ulici a Lexington Ave., New York, N. Y. Je to slet Sokolstva, na němž se v plném počtu podílí členstvo a mládež župy Východní AOS.

Župa Střední AOS. pořádá závody žáků, dorostenců a mužů v neděli 4. června. Slet této župy koná se v neděli 11. června 1944 v Plzeňském Parku, Chicago, Ill.

Župa Západní AOS. pořádá závody obojího žactva a dorostu 10. června 1944 v Omaha, Nebr.

Župa Severovýchodní AOS. koná závody dorostenců 24. června 1944. Veřejné cvičení clevelandských jednot určeno je na den 25. června 1944 v zahradě "České síni Sokol", 4324 Clark Ave., Cleveland, Ohio.

Zdar župním sletům!

Společná prostná dorostenců a dorostenek.

Sestavil Lád'a Kadlec.

(Dokončení.)

VIII. 1. — a. 2. — a. **Všichni:** skrčit upažmo, levá ruka v týl, hřbet nazad, čtyřma poklusovými kroky na místě, (l., p., l., p.), celý obrát vlevo

3. trčít vzhůru

4. předpažením připážít, palce napřed, stoj spatný
Třetí oddíl se cvičí celý ještě jednou, ale opačně.

Posledním taktém konají však cvičenci klusové kroky vpřed půlobratem dovnitř ku střednímu dorostenci

Střední dorostenec: celý obraat vlevo na místě, posledním krokem všichni půlobratem stoj spatný, čelem k hlavní tribuně. Jsou v rozstupu těsném.

Závěr.

I. 1. — 4. **Všichni:** zvolna vzpažit zevnitř, drží se ve spojení za ruce, hled vzhůru

II. 1. pustěním a předpažením připážít dovnitř, ruce vpěst skřížené vzaručí, předklon hlavy

2. — 4. výdrž

III. 1. — 4. = Takt I., doba 1. — 4.

IV. 1. — 4. = Takt II., doba 1. — 4.

V. 1. — 4. **Všichni:** zvolna zanožením pravé klek na pravou — předklon — skrčit předpažmo, předloktí dovnitř, pravé nad levým, ruce jsou opřené na koleně levé nohy, hlava skloněna na pravém předloktí

VI. 1. — 4. výdrž

VII. 1. **Všichni:** zvolna vzpřim, zapažit zevnitř, ruce vpěst, dlaně napřed

2. — 4. výdrž

IIIV. 1. — 4. výdrž

IX. 1. **Všichni:** vztyk, stoj zánožný pravou, předpažit levou, ruka vztyčena, dlaní napřed

2. — . výdrž

- X. 1. **Všichni:** přisunem pravé stoj spatný, předpažit pravou, ruka vztýčena, dlaní vpřed
2. — 4. výdrž
- XI. 1. **Všichni:** skrčit předpažmo zevnitř, předlokti dovnitř, prsty vklížené do sebe, hřbety napřed, dlaně na prsou
2. trčít vpřed, otočit dlaně vpřed
3. = jako doba 1.
4. trčít vzhůru, otočit dlaně vzhůru, prsty jsou po celý takt vklíněné, hled vzhůru
- XII. 1. **Všichni:** zanožením pravé klek na pravou — skrčit vzpažmo zevnitř, dlaně na temeni hlavy, prsty vklíněné
2. — 4. výdrž
- XIII. 1. **Střední dorostenci** vztyk přisunem pravé stoj spatný, mrštit zevnitř, palce nazad
2. **Střední dorostenky:** vztyk přisunem pravé stoj spatný, mrštit zevnitř, nalze nazad
3. **Vnější dorostenci:** vztyk přisunem pravé stoj spatný, mrštit zevnitř, nalze nazad
4. **Krajní dorostenky:** vztyk přisunem pravé stoj spatný, mrštit zevnitř, nalze nazad
- XIV. 1. **Dorostenci:** výpad pravou vpřed, předklon, skrčit zapažmo, dlaně nahoru
Dorostenky: výpon — upažit dolů, ruce vztýčit, dlaně k zemi
2. **Dorostenci:** trčít vpřed, dlaně nahoru
Dorostenky: výdrž
3. **Dorostenci:** skrčit zapažmo, dlaně nahoru
Dorostenky: výdrž
4. **Dorostenci:** trčít do předpažení dolů, dlaně nahoru
Dorostenky: výdrž
- XV. 1. **Dorostenci:** vzpřim — přisunem pravé stoj spatný, vzpažit pravou, ruka otevřena, dlaní napřed — skrčit předpažmo vzhůru předlokti dovnitř, ruka otevřená, hřbetem na čele
Dorostenky: stejné, stoj spatný
2. **Všichni:** mrštit levou vzhůru, dlan napřed, ohnout předpažmo pravou, předlokti dovnitř, hřbet na čele
3. **Všichni:** mrštit pravou vzhůru, dlan napřed
4. **Všichni:** skrčit připažmo, dlaně napřed
- XVI. 1. **Všichni:** trčít vzhůru zevnitř, palce nazad, hled vzhůru
2. — 4. výdrž
- XVII. 1. **Všichni:** předpažením připazit, palce napřed, provolají "Vlasti zdar!"
2. — 4. výdrž
- XVIII. 1. — 4. výdrž
Může se opakovat po celém obratu celé ještě jednou.

Společné cvičení.

Sestavil Franta Machovský.

Popis a názvosloví ponecháno dle autora.
Hudební doprovod: Prostná mužů a žen r. 1931, od K. Pospíšila.

Poznámka pořadatele: — Uveřejňujeme pěknou skladbu zemřelého bratra Franty Machovského, ze Cedar Rapids, Iowa, která provedena byla jako zvláštní číslo župy Západní AOS. na hlavním sletě v Chicagu 1941.

Nákresy ochotně zapůjčí náčelník AOS. Nákresy nástupu a přechodů ve cvičení jsou pro nácvik potřebné.

Cvičení je určeno pro dorostence, dorostenky, ženy a muže, každých jest 24 — celkem tedy 96 cvičících. Tyč, kterou používají dorostenci tři dohromady, jest 6 střeovic dlouhá a 1 a ½ palce silná. Dorostenky cvičí s obručí 26 palců v průměru. Pro ženy jsou tři kladiny, dvě kladiny 17 střeovic dlouhé a jedna 18 střeovic dlou-

há a na vrchní části jsou rozděleny na 8 stejných dílů a dílce jsou označeny čísly 1. 2., čehož použijí sestry v III. sestavě, aby věděly, která je 1. a 2. Kladiny jsou vysoké od země vrchní části 1 střevice. Aby se na nich pevně stálo, bude dobře, když na vrchní část bude přiděláno prkno asi 6 palců široké.

Plocha cvičiště jest 12 značek pro čelný rozstup a 8 značek do hloubky. Vzdálenost značek 6.6 stf. Muži cvičí bez nářadí. Nástup jest v šestičlenných proudech, na pravé straně prvního proudu 8 trojic dorostenců do hloubky a po jejich levé straně 8 trojic mužů do hloubky. Za dorostencema jsou dorostenky v tom samém útvaru, a vedle dorostenek na levé straně ženy v útvaru jako ostatní. Všichni jsou označeni od pravé strany na č. 1. 2. 3.

Při nástupu nese střední dorostenec tyč

kolmo v pravé ruce — dorostenky obruč na pravém rameni a pravou rukou v připažení obruč přidržuje na rameni. Kladiny žen by bylo nejlépe předem dát na místo ku cvičení určené. Ovšem, při hlavní zkoušce by se dalo nacvičit, že by ženy kladiny mohly nésti. Nástup tento jest dělán tak, že kladiny budou na místě ku cvičení určeném a jsou položeny po délce středních značek do hloubky. První kladina od první značky 17 stř. dlouhá, za ní 18 stř. a za ní 17 stř. dlouhá.

Nákres nástupu.

Vytáčení do čtyřlenných proudů.

Všichni pochodují na místě, — povel: zastavit — stát!

Na povel, v zástup — teď!, přejdou trojice do zástupu, krajní dorostenky trojice nejdříve $\frac{1}{2}$ obrát ku středu, první dva kroky za střední, to jest za číslo 2. a obrát vpravo k hlavní tribuně, č. 3. tři kroky za č. 1. a obrát k hlavní tribuně, č. 2. stojí na místě (na snačce). Rozstup u všech proudů stejný, jenom u žen cvičenka č. 1. druhým krokem, to jest pr. nohou překročí kladinu a všechny mají kladinu po pravé straně.

Dorostenec č. 2. převrátí tyč vrchním koncem nazad, kterou dorostenci č. 1. a 3. budou držet ve skrčení připažmo na pravém rameni pravou rukou, levá v připažení (pravá ruka je před ramenem). Dorostenky po obrátu v zástup vezmou levou rukou obruč na té části, která je na rameni a přendají obruč dolů vpřed, čelně a drží ji po stranách v odpažení. Vrchní část obruče přimknutá k životu, spodní ke kolenům. To je základní postavení ku cvičení.

U dorostenců, tyč na pr. rameni pravou přidržena, levou připaženou ruku otevřenou, palce vpřed. Ženy a muži připaženo, ruce otevřené, palce vpřed. (Počítá se: 1. 2. 3. 4.)

Nákres v jakém útvaru se každý oddíl cvičí:

CVIČENÍ DOROSTENCŮ (V ZÁSTUPU).

Základní postavení: stoj spatný, tyč na pravém rameni, pravá drží tyč, palec nazad, levá připažená, otevřená, palce napřed.

I. ODDÍL.

Takt 4/4.

- I. 1. Pravou trčít stranou, levou upažit, ruka v pěst', dlaně nahoru
2. —
3. tyč nad hlavu rovně, levá též uchopí tyč za pravou rukou
4. —
- II. 1. půlobrat vlevo a přisunem pravé

stoj spatný, tyč zůstane na svém místě, jen levá ruka přehmátne v nadhmat, na šířku ramen od pravé

2. předklon vodorovný, tyč před prsa rovně
3. — 4. —
- III. 1. vzpřim, klek zánožmo pravou, tyč na prsa rovně
2. —
3. trčít vzhůru, klek přednožný levou
4. —
- IV. 1. předklon, tyč položit na holec levé nohy
2. —
3. podpor klečmo s tyčí, zanožit levou, trup a levá noha vodorovně
4. —
- V. 1. podpor klečmo zánožmo levou, pravou vzpažit s tyčí, levá ruka na zemi (levá noha, trup a pravá ruka v šikmé přímce)
2. 3. 4. —
- VI. 1. klek na pravé, levá postaví se na své původní místo, levá předpaží, ruka otevřená, hřbet vzhůru, pravá tyč nad hlavu rovně
2. —
3. vztyk, půlobrat v pravo, přisunem pravé, tyč na hlavu rovně, levá ruka uchopí tyč za pravou
4. —
- VII. 1. 2. 3. zvolna dřep, paže výdrž
4. —
- VIII. 1. vztyk, trčít stranou, tyč v pravé ruce, levá v pěst', dlaně vzhůru
2. tyč na pravé rameno, připažit levou otevřenou, palce vpřed
3. 4. —

Tento oddíl se cvičí ještě jednou a po druhém provedení ihned přechod do trojic.

Dorostenci.

PŘECHOD DO II. ODDÍLU (do trojic).

- I. 1. Dor. č. 2 postaví tyč kolmo před sebe a drží tyč ve středu, levá pod pravou, palce vzhůru, tyč na zem koncem, kde ji drží
2. — 4. —
1. — 2. Dor. č. 1. dva kroky k pravé straně dor. 2., pr. 1. — bez tyče
3. přisunem pravé stoj spatný
4. —
1. 2. 3. Dor. č. 3. tři kroky k levé straně dorostence č. 2
4. přisunem pravé stoj spatný (kroky: 1. p. 1.) jde bez tyče
- II. 1. Dor. č. 2. převrátí tyč vrchním koncem k pravému dorostenci a všichni drží tyč dole před tělem nadhmatem

2. — 4. —

Následuje mezihra 8 dob a stojí všichni v pozoru, střední na značce.

Dorostenci.

II. ODDÍL.

- I. 1. Všichni předpažením tyč rovně nad hlavu
2. Dor. č. 2. tyč rovně za hlavu, č. 1. a 3. klek zánožmo pravou, stále drží tyč nad hlavou
3. 4. —
- II. 1. dor. č. 1. a 3. vztyk, přisunem pr. stoj spatný, všichni tyč na prsa rovně
2. dor. č. 2. dřep, pustí tyč a vzpažit zevnitř, ruce položí pod ramena krajních, palce vpřed
- dor. č. 1. a 3. stoj výdrž, trčí s tyčí vzhůru
3. 4. —
- III. 1. dor. č. 2. vztyk, stoj spatný — všichni tyč na prsa rovně
2. dor. č. 2. pustí tyč, vzpažit zevnitř, dlaně vpřed
- dor. č. 1. dřep, vzpažit zevnitř levou a položit ji na pravé rameno středního dor. — tyč stále na prsou, ale drží ji jen pravou rukou
- dor. č. 3. dřep a ostatní opáčně co dor. č. 1.
3. 4. —
- IV. 1. krajní vztyk, všichni stoj spatný, tyč dolů rovně (obě ruce drží tyč)
2. krajníci vodorovný předklon, tyč před prsa rovně, střední pustí tyč a upaží, ruce otevřené, palce vzhůru
3. 4. —
- V. — VIII. jest jako I. — IV. (ovšem krajníci vzpřím)
- IX. 1. krajníci vzpřím, všichni tyč rovně nad hlavu
2. všichni tyč nad hlavu, levá v bok, pěst' hřbet napřed, pr. drží tyč, mimo toho č. 1. hluboký dřep, č. 2. podřep a č. 3. výpon
3. — 4. —
- X. 1. oba dorostenci v dřepu vztyk, všichni stoj spatný, tyč nad hlavu rovně (drží tyč oběma rukama)
2. všichni tyč na hlavu rovně, mimo toho č. 3. hluboký dřep, č. 2. podřep a č. 1. výpon, všichni pravou v bok, pěst', hřbet napřed
3. — 4. —
- XI. 1. oba dor. v dřepu vztyk, všichni stoj spatný, tyč na prsa rovně (obě ruce drží tyč)
2. krajníci vnitřní nohou výpad ku středu (nohy u sebe), předpažit,

ruce otevřené, palce vzhůru (bez tyče)

střední: tyč nad hlavu rovně a malý krůček levou vzad do stejné spatného

3. 4. —

- XII. 1. střední předpažením podá tyč krajním a oni dají tyč rovně na prsa, v postoji všichni výdrž, střední se drží tyče
2. střední pustí tyč, ruce položí na vnitřní ramena krajních, levou nohu klade na pravé stehno třetího k boku a ihned vystoupí pravou nohou na levé stehno prvního — do stejné úkročné krajníci výdrž (stojí pevně, aby střední měl jistý postoj)
3. — 4. střední dokončí výstup, ruce položí na hlavy krajních, krajní výdrž
- XIII. 1. krajníci trčí s tyčí vzhůru vpřed, střední uchopí tyč nadhmatem
2. — 4. —
- XIV. 1. střední seskok nazad, stoj spatný, připažit, palce napřed, ruce otevřené, krajníci v postoji výdrž, tyč rovně dolů
2. krajníci půlobrat ku středu, č. 3. stoj úkročný pravou, tyč na levé rameno, takže ruce jsou před ramenem, levá za pravou
- dor. č. 1. vše opáčně jako č. 3.
- dor. č. 2. uchopí tyč nadhmatem, stoj výkročný levou vpřed
3. 4. střední dorostenec výmyk předelem do vzporu, krajníci výdrž a po případě každý jednou rukou pomůže střednímu
- XV. 1. — 4. —
- XVI. 1. střední seskok nazad, drží se tyče, krajníci výdrž
2. krajníci půlobrat k hlavní tribuně a přisunem nohy ukročené stoj spatný, tyč dolů rovně nadhmatem, střední krůček na své místo mezi krajníky a stoj spatný, tyč dole rovně nadhmatem
3. 4. —

Celý II. oddíl opakuje se ještě jednou.

Dorostenci.

PŘECHOD K III. ODDÍLU.

(Trojice dorostenců jsou označeny na I. — VIII. trojici do hloubky.)

- I. 1. 2. Dor. č. 2. tyč k pravému rameni v pravé ruce kolmo, pravý konec tyče v pravé ruce, ostatní připaží bez tyče
3. všichni dorostenci v I., II., III. a V.

trojici 1/1 obrát vlevo do stoje zánožného pravou, ostatní výdrž

4. dorostenci, kteří dělali obrát, přisunem pravé stoj spatný, ostatní výdrž

II. — III. na tyto dva takty všichni dorostenci provedou sedm kroků do dvou čtverců dle nákresu, vykročí levou a na osmou dobu přisunem pravé stoj spatný, všichni budou stát zády do čtverce, dor. č. 1. po pravé straně č. 2. a dor. č. 3. po levé jeho straně

- IV. 1. 2. dor. č. 2. převrátí tyč vrchním koncem na levo a podá ji oběma krajním (všichni drží tyč rovně dolů, krajníci mají po straně značku)
3. 4. —

(Dorostenci krajní stojí vedle středního jako v II. oddílu.)

Dorostenci.

III. ODDÍL.

Takt 4/4.

- I. 1. Všichni předpažením tyč rovně nad hlavu
2. —
3. dor. č. 2. klek zánožmo pravou. tyč nad hlavou výdrž a je před krajníma
- krajníci postoj výdrž, skrčit paže s tyčí dle potřeby střední
4. —
- II. 1. dor. č. 2. vztyk a přisunem pravé stoj spatný, všichni tyč na prsa rovně
2. —
3. oba krajní klek zánožmo pravou, paže s tyčí výdrž (tyč jest před středním), dor. č. 2. v postoji výdrž a skrčí paže s tyčí dle potřeby krajních
4. —
- III. 1. oba krajní přisunem pravé dřep, paže s tyčí výdrž, dor. č. 2. výdrž
2. —
3. dor. č. 2. třít vzhůru s tyčí, oba krajníci výdrž v dřepu, upažit bez tyče, ruce otevřené, každý má jednu ruku před středním, palce nahoru
4. —
- IV. 1. dor. č. 2. levou podhmat, předpažením převrátí tyč pravým koncem dolů a postaví ji kolmo na zem před sebe asi jeden střevíc, pravá ruka sjede po tyčí ku levé (paže jsou v předpažení dolů dovnitř), oba krajní vztyk a 1/2 obr. ku střednímu stoj spatný, ruce pěsti v bok, hřbety vpřed

2. —

3. dor. č. 1. předkrokem levé klek na pravou a pravá ruka uchopí tyč v předpažení vzhůru, palec nahoru, levá výdrž v bok, tyč je kolmo na zemi, dor. č. 3. opáčně (tyč drží pod pr. rukou č. 1. a oba mají špičky nohou u sebe), dor. č. 2. třít vzhůru zevnitř bez tyče, ruce otevřené, dlaně vpřed

4. —

- V. 1. 2. dor. č. 2. na tyto dvě doby výstup na nohy klečících, nejdříve levou a potom pravou, do stoje rozkročného, drží se tyče skrčením předpažmo zevnitř (při výstupu přidržuje se tyče), levou r. má nad pravou — oba klečící na tyto dvě doby výdrž

3. 4. všichni výdrž

- VI. 1. dor. č. 2. seskok nazad do stoje spatného, rukama sjede po tyči do středu, oba klečící výdrž
2. dor. č. 2. převrátí tyč spodním koncem napravo, tyč nad hlavu rovně nadhmatem, paže v šíři ramen
- dor. č. 1. vztyk a přisunem levé stoj spatný (obě ruce v bok)
- dor. č. 3. opáčně
3. dor. č. 2. položí tyč na ramena krajních (tyč však drží)
- dor. č. 1. stoj úkročným levou, drží tyč na pr. rameni, kterou mu tam střední dorostenec položil, ruce má u sebe před pravým ramenem, paže skrčené předpažmo dolů dovnitř, pravá ruka před levou
- dor. č. 3. opáčně
4. dor. č. 2. náskok do vzporu vpředu na tyč — oba krajníci výdrž

VII. 1. — 4. všichni výdrž

- VIII. 1. dor. č. 2. seskok nazad, drží se tyče — krajníci výdrž
2. dor. č. 2. pustí tyč a 1/1 obrát vlevo do stoje zánožného pravou — připážit, ruce otevřené, palce napřed — krajníci přisunem úkročné nohy stoj spatný, třít vzhůru dovnitř s tyčí
3. dor. č. 2. přisunem pravé stoj spatný, tyč na prsa rovně
- dor. č. 1. 1/2 obrát vlevo a přisunem pravé stoj spatný, tyč na prsa rovně nadhmatem
- dor. č. 3. obrát a přisun opáčně, jinak vše jako č. 1.
4. všichni tyč dolů rovně (všichni jsou čelem do čtverce)

(Pokračování.)

že na nás bratry vojáky myslíte nejen o svátcích, ale vzpomínáte nás stále. My pak čekáme na ten den, až po vítězství se vrátíme domů a do naší jednoty. Ano, na to sokolování se nejvíce těšíme.

Jsmo sice v "sunny California", ale kdyby nás pustili, nebylo by tu po nás za pět minut ani památky. Stýská se nám po jednotě. Ostatně doufáme, že jsme všichni zdraví a že nový rok nám přinese to, nač všichni tolik čekáme. Váš ...

Takový dopis vyvolá v jednotě krásnou náladu. A všechny sestry i bratři se ujistí, že kdyby to ještě v tomto roce snad ještě neskončilo, že ani o nových vánocích nesmíme na bratry zapomenout a že už je nutno na ty cigarety zase myslet. Ale lépe, kdyby už jich třeba nebylo, v Chicagu prý lépe chutnají než jinde po širokém světě.

A na konec ještě jeden z těch listů. Píše jej bratr Stanley Šrámek z kteréhosi vojenského sboru z Colorada. Je to bratr tady rozený, anglicky se mu vzkazuje lépe než česky, a proto píše:

"Dear Sokol Brothers:

Just a line or two to thank you for remembering me on Christmas with the cartoon of cigarettes. It really makes a fellow feel swell and proud to know he is not forgotten by his brother back home. So once again let me express my thanks.

Váš bratr Sokol

Stanislav."

Vím jistě, že někteří z těchto bratrů nebyvali třeba vždy nejpilnějšími borci našich jednot. Ale takový dárek a s ním přátelský list prokazující ducha upřímného sokolského bratrství zaváže nám naše chlapce vojáky na celý život.

Tyto dopisy došly všechny do Sokola Town of Lake, kde pochopili, co milý list a bratrský dárek bude pro naše chlapce na vojně znamenat. Jsem jist, že totéž, co naši bratři v Town of Lake, činily mnohé naše jednoty po Spojených Státech. Kdyby bylo možno otisknout všechny odpovědi bratrů vojáků nebo sester ve službách naší americké armády, poznali bychom, kolik dobra bylo tím vykonáno nejen pro ně, ale pro naše jednoty a sokolskou ideu. Až se nám jednou, doufejme brzy, vrátí domů, najdeme v nich ve všech nejlepších a nejvěrnějších přátele a sokolské borce.

Karel Prehal.

STARÁ BOLEST, DÁVNÉ ÚKOLY.

Skončený bazar Českého národního sdružení nutí nás znovu k připomínce, kterou jsme tu napsali již loni a na kterou jsme naráželi již několikrát. Mluví se totiž a uvažuje příliš mnoho o budoucnosti československé větve v Americe, ale zdá se nám, že se příliš málo dělá právě pro tu budoucnost, t. j. pro mládež československého původu. Všichni jsme asi přesvědčeni, že přistěhovalecká politika Spojených států se po válce nezlepší, ba že snad příliv přistěhovalců bude ještě omezen. Nemůže se tedy spoléhat na "čerstvou krev" a všechna péče bude se musit věnovat utužení a prohloubení styků se starou vlastí a s jejím kulturním životem. I to by však bylo jen dočasné, kdyby po nějakých dvaceti, třiceti letech nebyl v Americe už nikdo, komu by na těchto stycích opravdu záleželo. To nebezpečí tady je, mládež kvapem uniká našemu národnímu životu a uchyluje se za ohradu mylně chápaného amerikanství. Nebudeme uvažovat o tom, co je přirozený nezměnitelný proces a co naše vina, totiž vina rodičů, spolků atd. A přece myslíme, že nejenom Čechoslovákům v staré vlasti, ale i Čechoslovákům americkým musí být líto, když vidí, jak mládež ztrácí zájem o národní život, ba jak se mnohdy ještě za svůj původ stydí. Tím více musíme toho litovat, že přece jenom tato mládež má už jistě vzdělání a mnozí hoši a děvčata našeho původu budou třeba jednou zaujímat významné postavení v americkém životě.

Psali jsme tu již několikrát o důležitosti české četby pro udržení našeho jazyka v celé jeho bohatosti. Četba není však všechno, zvláště když víme, jaký význam má pro náš národní ruch činnost spolková, divadelní, hudební a pod. Bylo by záhodno spojenými silami a dobrou vůlí zvýšit úroveň této činnosti a neomlouvat její neustálé klesání tím, že české obecnístvo by lepších věcí "nesneslo". Je mnoho příkladů, jak tato laciná výmluva je nepravdivá a ve skutečnosti urážlivá pro naši krajanskou veřejnost. Naopak, je jenom důkazem nedostatečné úrovně nebo uztrnulosti těch, kdo takových výmluv používají. Vždyť řekne-li se, že české Chicago je vlastně jen velká vesnice, musíme pomyslet, že i opravdové české vesnice v staré vlasti pokročily víc, než si kdo dovede představit. Jak by potom měl československý živel v jednom z největších měst na světě zůstat nedotčen kulturním pokrokem? Ostatně musíme mít stále na zřeteli, že jde o mládež, o její uchování národu, a že tu mládež neudržíme, nedokážeme-li jí, že třeba se skromnějšími prostředky dovedeme jí dát

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

aspoň něco z toho, co jí skýtá život americký, a co by vyhovovalo jejím zvýšeným požadavkům.

Za poslední měsíc měli jsme na národních podnicích v Chicagu tři důkazy, že se můžeme odvážit výš: byla to o legionářské oslavě Masarykových narozenin jemná a působivá vložka vysoké literární hodnoty, kterou slečna Helena Hrachovská vkusně obohatila program, jak to nebývalo dosud zvykem. Potom jsme byli v Mortonově vyšší škole v Ciceru svědky velkého úspěchu poctivé práce Bláhova studentského orchestru, jak v tom, co hrála mládež sama, tak v tom, kde doprovázela Firkušného. Duch podání skladeb byl tak český, že bychom neslyšeli češtější provedení ani v staré vlasti. Konečně kabaret bazaru CNS. zase nás přesvědčil, že v zdejší krajské mládeži je mnoho talentů z různých oborů, a že je těžký hřích nechávat je ladem, používat jich jenom jako atrakce jednou za rok. I ti, kdo nemají vysokých uměleckých ambicí a snaží se jenom poctivě vložit do svého výkonu lásku a dovednost v určitém uměleckém oboru, měli by mít příležitost, aby se uplatnili při podnicích opravdu hodnotných. Jsou však i příslušníci naší zdejší mládeže, kteří mají vysoké umělecké cíle a svědomitě se k nim dobírají — vzpomeňme na př. jenom cudného tanečního umění Věry Prokopové, která s Jarkou Burešem tvoří inteligentní dvojici se snahami opravdu vážnými a která by pro své jemné a hluboké pojetí umělecké stránky zasloužila většího fora, než jakého se jí dostává. Našli by se v Chicagu domácí lidé ze všech kulturních úseků, ale nikdo jich nehledá, nikdo nesdružuje, nevede, aby československé Chicago mělo důstojnou a počestnou reprezentaci; světovou výjimku tu tvoří asi jenom Lyra, která se právě chystá k výročnímu koncertu. Kde jsou čeští malíři, co dělají čeští herci, co hudebníci — a jak se k této věci chovají t. zv. čeští inteligenti, lékaři, advokáti a pod., kteří přece nesmějí pochybovat o své povinnosti přispívat nějak (aspoň penězi tedy) k podpoře českého kulturního života? Jsou arcit' výmluvy: pochopitelné i liché, až kocourkovské, jak v nich vynikají osobní malicherné spory. Ale přes to všechno, nechtějí-li naši krajané zemřít osamocení s vědomím, že děti jim unikly tak daleko, že už v sobě nemají ani jiskry pochopení pro národ svých rodičů, měla by se hledat náprava, mělo by se sjednocovat a budovat.

Říká se, že války múzy umlkají, ale není to docela pravda. Člověk žije i za války, ba i na frontě se svými city, tedy také s kulturními potřebami. Je pravda, že Ná-

rodní sdružení a Národní rada jsou zavaleeny jinými pracemi, v této době naléhavými a že jim zatím nemůžeme ukládat jiných. Ale je tu sokolstvo. Viděli jsme zrovna na bazarech a na různých vystoupeních sokolských skupin mimo náš krajský život, co dovede vykouzlit dobrá vůle a smysl pro hodnoty, vidíme to také na činnosti naší moravské omladiny. Právě sokolstvu musí záležet na mládeži a jeho program je také širší než program jiných našich národních spolků. Co kdyby sokolstvo na př. dalo podnět k vytvoření jakéhosi zárodku Československého ústavu v Chicagu, který by se po válce vybudoval ve veliké středisko československého života? Už dnes by se však mohlo v menších poměrech připravovat toto dílo, které by nás kulturně reprezentovalo. Bylo by ovšem potřebí dobré vůle na všech stranách, zanechání nevráživosti, bylo by potřebno vlídné a plodné součinnosti starých s mladými a účelného rozdělování a přisuzování úloh, jakož i pečlivého výběru a rozhodné dobrovolné kázně. Myslíme, že mládež by takový počín uvítala a že by z toho vzešel prospěch vši naší krajské veřejnosti.

J. Falta.

PRO TRVALÝ MÍR.

Náš první a největší úkol je vítězství v této válce. Vítězství v míru po ní je příštím úkolem.

To znamená usilování o rozšíření bezpečnosti člověka zde i v celém světě. Je a bylo by nám málo mluvit o zabezpečení lidských potřeb, kdybychom se museli obávat nové války za deset, dvacet nebo padesát let.

Války rostou co do rozměrů smrti a ničení v obráceném poměru, jakým se zmenšuje svět následkem ovládnutí vzduchu. Hrozím se toho, co by se z lidstva stalo, včetně nás, kdyby tato válka skončila nerozhodným mírem.

Je nám jasné, že kdyby zůstaly Německo, Itálie a Japonsko ozbrojenými státy, nebo kdyby jim bylo dovoleno ozbrojit se, pak by se pustily do nového boje o ovládnutí světa. Musí být proto odzbrojeny a udržovány odzbrojeny a musí opustit názory a šíření názorů, jež přivodily na svět tolik utrpení. — F. D. Roosevelt.

U NÁS ...

Prorokuj, že je u nás zle, že bude hůř rok za rokem, prorokuj vždy to nejhorší — a budeš dobrým prorokem.

J. S. Machar.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze poradní, konané v pondělí 27. března 1944. Přítomni bratři: Prchal, Falta, Jelínek a Konečný. Omluveni: Zmrhal, Kačer a Košar. Sestry: Čiháková, Danková a Sýkorová.

Vzata na vědomí zásilka pohledních listků z Anglie, které nám byly zaslány prostřednictvím Čsl. Informační kanceláře.

Župa Střední oznamuje, že jednota Sokol Fugner, So. Chicago, si přeje být uvedena do svazku Obce. Jelikož tato jednota byla před časem již u Obce, předává župa záležitost Obci. Po vysvětlení br. jednatele Konečného schváleno, aby se nečinily překážky ku přijetí.

Sokol Omaha, Nebr., žádá o sprostění placení příspěvků za zneschopnělého bratra Ludečka. Schváleno, aby jako obvykle, jednáno dle stanov.

Blind Service Association zasílá pomocné známky na dopisy ku odkoupení, což schváleno.

Spojené sokolské župy na východě žádají o svolení použití našeho Sletového plakátu ku jejich projektovanému podniku "Physical Fitness Day". Bratr jednatel Konečný sděluje, že zaslal ihned odpověď, ve které vysvětlil nemožnost žádosti vyhovět.

Náčelník Jarka Jelínek čte zápis ze schůze náčelnictev a v ní obsažené body schváleny, čímž poradní schůze ukončena.

Karel M. Prchal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

ZÁPIS

schůze Předsednictva A.O.S., konané v pondělí 24. dubna 1944. Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomni bratři: Falta, Jelínek, Konečný a Miller. Sestry: Čiháková a Danková. Omluven br. Kačer, Košar a Zmrhal.

Čten zápis schůze únorové jakož i schůze poradní v březnu a oba zápisy přijaty.

Dopisy: Sdružení Čsl. Spolků v Cedar Rapids, Iowa, žádá o vyslání br. starosty Prchala na dny 4. a 5. června, ku povzbuzení jejich národního života. Schváleno žádosti vyhovět. — Velkovýbor České Sesterské Podporující Jednoty státu Illinois žádá přítomnost zástupce za Americkou Obec Sokolskou na slavnosti odevzdání ambulance vojenským úřadům. Rovněž schvá-

leno, aby Předsednictvo zastupoval starosta br. Prchal. — Vzat na vědomí přepis od Čsl. Informační Služby z New Yorku, ve kterém nám oznamují, že zasílají další zásilku pamětních pohlednic od výstavního výboru župy Zahraniční z Anglie. Usneseno oznámit v našem orgánu, ať sobě členstvo o tyto pohlednice napíše do úřadovny. Pro filatelisty jsou velmi cenné.

Br. starosta čte dopis od Národního hřbitova v Chicagu o účasti Sokolstva na slavnosti Dne zdobení hrobů. Jelikož se jedná o účast místního Sokolstva, bude dopis předán župě Střední. — Dále br. starosta čte pozdrav americkému Sokolstvu, zasláný jemu sokolskou jednotou z Batanagaru, Britská Indie. Projeven souhlas, aby tento dopis byl uveřejněn v našem orgánu. Firma Bašta a Musil činí dotaz o obnovení pojistného úřadovny. Schváleno, aby úřadovna byla opět pojištěna na 5 roků.

Zprávy: Za náčelnictva podává tuto náčelník Jarka Jelínek a jeho zpráva přijata. Schváleno pořízení závodních emblemů. Rovněž schváleno vydání propagačních brožur v angličtině a pokud jsou na ruce rytiny, tyto upotřebit a bude-li třeba, nové pořídit.

Za Ústřední Vzdělávací Sbor hlásí zprávu starosta br. Prchal a tato rovněž přijata.

Ve volném rozhovoru poukazováno na vážnost doby, stav Sokolstva a zvláště cvičícího členstva. Sokolstvo trpí nyní nejším stavem snad ze všech organizací nejvíce a jediné spoléháme, že válečná vřava nebude již tak dlouho trvat, a že Sokolstvo opět zaplní své tělocvičny cvičícím členstvem.

Na konec schůze br. Falta poukazuje na úpravu čtvrtletních zpráv a po krátkém vysvětlení br. účetníkem Konečným schváleno, aby dozorcí výbor úpravu těchto přehlédl.

Schůze skončena v 9.15 večer.

Karel M. Prchal, starosta,

Václav Konečný, jednatel.

PŘÍJEM ZA MĚSÍC DUBEN.

Úroky z válečného bondu	\$ 28.75
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za I. čtvrtletí	13.05
Sokol St. Paul, Minn., přisp. za I. čtvrt.	23.55
Sokol Racine, Wis., přisp. za I. čtvrt.	16.20
Sokol Wilson, Kans., přisp. za I.	

čtvrť.	7.40
Sokol Pint City, Minn., přisp. za I. čtvrť.	3.90
Sokol Cleveland, O., přisp. za I. čtvrť.	17.55
Sokol Cedar Rapids, Ia., přisp. za I. čtvrť.	49.10
Sokolice Cedar Rapids, Ia., přisp. za I. čtvrť.	24.90
Sokol Verdigrée, Nebr., přisp. za I. čtvrť.	6.55
Sokolice Little Ferry, N. J., přisp. za I. čtvrť.	6.90
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za I. čtvrť.	15.30
Sokol East St. Louis, Ill., přisp. za I. čtvrť.	12.60
Sokolice Baltimore, Md., přisp. za I. čtvrť.	11.85
Sokol Toledo, O., přisp. za I. čtvrť.	11.10
Sokolice Tábor, Berwyn, Ill., přisp. za I. čtvrť.	18.60
Sokol Slávský, iCzero, přisp. za I. čtvrť.	55.90
Sokol Portland, Ore., přisp. za III. a IV. čtvrť. 1943	12.80
Sokolice Crete, Nebr., přisp. za I. čtvrť.	9.75
Sokol Newark, N. J., přisp. za I. čtvrť.	7.20
Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr., přisp. za I. čtvrť.	14.60
Dr. K. J. Sládek, Oklahoma, na fond Čsl. Sokolstva	10.00
Sokolice Newark, N. J., přisp. za I. čtvrť.	5.55
Sokolice Little Ferry, N. J., hudba Čsl. Besedy	1.50
Sokol Americký, Chicago, přisp. za I. čtvrť.	21.10
Sokolice Detroit, Mich., přisp. za I. čtvrť.	18.85
Sokolice Town of Lake, Chicago, příspěvky za I. čtvrť.	27.40
Sokol Tábor, Berwyn, Ill., přisp. za I. čtvrť.	36.80
Sokol New York, přisp. za I. čtvrť.	70.20
Sokolice Omaha, přisp. za I. čtvrť.	13.40
Sokolice Slávské, Cicero, přisp. za I. čtvrť.	32.55
Sokol Yukon, Okla., přisp. za I. čtvrť.	10.20
Sokol Scio, Oregon, přisp. za I. čtvrť.	11.70
Sokol Fresno, Cal., na fond Čsl. sokolstva	17.00
Pan Chas. Doubek, Powell, Wyo., na fond Čsl. sokolstva	5.00
Sokolice Detroit, na fond Čsl. sokolstva	50.00
Sokolice Chicago, přisp. za I. čtvrť.	30.90
Sokol St. Louis, Mo., přisp. za I. čtvrť.	67.90
Sokol Havlíček-Tyrš, přisp. za I.	

čtvrť.	72.40
Sokol Baltimore, Md., přisp. za I. čtvrť.	29.60
	\$835.40

Vydání:

Lawndale Safe Deposit Co., poplatek za skříňku	\$ 3.60
Collector of Internal Revenue, státní pojištění úřed.	16.50
Collector of Internal Revenue, 20% daň ze služného	77.70
Služné jednatele za duben	130.40
Služné náčelníka	98.80
Služné poř. Technické Hlídky	21.00
Služné redaktora a vzdělavatele	93.90
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk Sok. Amer.	249.72
Sokol Chicago Hall, nájem úřadovny za květen	25.00
Úklid úřadovny za duben	2.50
Poštovné a vydání úřadovny	6.02
Illinois Bell Telephone Co.	17.20
Přenos na Sjezdový fond	76.80
	\$834.14

Porovnání:

Zůstatek z měsíce března	\$ 447.28
Příjem v dubnu	835.40
Celkem	\$1,282.68
Vydání v dubnu	834.14
Zůstatek na květen	\$448.54

OZNÁMENÍ.

Minulý rok v měsíci říjnu a listopadu pořádala "Župa Zahraniční v Londýně" sokolskou výstavu. Při té příležitosti vydal výstavní výbor pohlednice v den 28. října a opatřil tyto pamětním razítkem DVACÁTÉHO PÁTÉHO VÝROČÍ ČSL. REPUBLIKY. Úřadovna obdržela několik set těchto pohlednic a upozorňuje členstvo, aby si o tyto napsalo jednatele, br. Konečnému.

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS., konané ve středu 19. dubna 1944, v 8.15 hodin večer, v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. J. Jelínek.

Přítomni: Danková, Farová, Jelínková, Přenerová, Jelínek, Linhart, Šimon, Stránský. **Omluveni:** Holeková, Tintěrová, Škarydová, Divišková.

Zápis ze schůze 22. března 1944 přijat.

Dopisy: Hlavní náčelník Slovenské Tělocvičné Jednoty Sokol, br. Pavel Lojpersberger sděluje, že byl povolán na vojnu a technické vedení hlavní organizace přejala náčelnice sestra Božena Erhardtová, se kterou se má dále jednati při společných záležitostech technických. Vzato na vědomí. — Náčelnice župy Východní AOS. sestra A. Svátková posílá statistiku za rok 1943 a zprávu o činnosti jednot. Oznamuje společné vystoupení spojeného Sokolstva na východě 21. května 1944. O zprávě jednáno. — Náčelník župy Střední AOS. br. Regner posílá statistiku za minulý rok. — Župa Západní posílá vysvětlení k chystané cvičitelské škole a zprávu o celkové činnosti.

Zpráva náčelníka AOS., týkající se záležitostí ohledně cvičitelských škol, běžných žádostí o cvičení a hudbu, stavu jednot a žup po stránce tělocvičné i jednání o získání cvičitele, které je na mrtvém bodu, byla přijata.

O zkoušky zdatnosti by měl být ještě větší zájem. — Usneseno doporučit předsednictvu, aby jako odznak zdatnosti byly odevzdány emblemy dle návrhu náčelnictva. Počet bude určen po ukončení zkoušek.

Cvicitelské školy mohou být uskutečněny jen při větším zájmu jednot. Náčelnictvo činí veškeré kroky, aby výchova cvičitelstva nevázla.

Jednáno o celkovém stavu v tělocvičnách. Situace je neutěšená. Nejsou to jen bratři v armádě a práce pro válečné úkony brání pravidelné návštěvě cvičení nejen ženám, ale i dorostu. Zjištěno, že téměř 75% mladých chlapců a dívek mimo návštěvy školní pracuje v různých oborech. O letních školních prázdninách budou tito též zaměstnáni při různých pracích. Proto i zde se jeví pokles na počtu cvičících. Třídy žactva, následkem nedostatku cvičitelstva, jsou též oslabené. Nutno však ze všech sil udržeti činnost tělocvičnou, pokud jen to trochu bude možné.

Projeven náhled, aby v některých místech upraven byl rozvrh podniků tělocvičných tak, aby zlehčen byl časově nácvik k různým závodům a jiným veřejným podnikům. Toto záleží na činitelích žup a místech, kde je více jednot.

Nazdar!

Hilda Jelínková, jednatelka.

Z ÚSTR. VZDĚLAVACÍHO SBORU AOS.

Jest opět jaro, příroda, probudivši se ze zimního spánku, hýří opět bujnou zelení, ptačí zpěv oživuje zahrady a háje, vítaje návrat Vesny, která vlévá do duší lidských svěží náladu a posilu ku každodenní práci...

A což vy, vzdělavatelé žup a jednot? Probudíte se konečně ze své ztrnulosti a lhostejnosti ku činnorodé práci, když jste to nejprůhodnější zimní období prospali a nevyužívali ku posilnění ducha sokolského, jak povinnost vám ukládala a jak od vás jako skutečných apoštolů sokolských bylo očekáváno?

Nebo snad přes zimu jste se připravovali pro jarní období, sbírajíce materiál a pomůcky pro opravdovou práci na poli výchovném?

I ten sysel (marmot) na zimu si schrání, aby po zimním spánku měl dosti potravy, než dorostou obilní klasy na poli, neboť je to věru moudré zvíře, jež svým instinktem dovede se zabezpečiti proti možným nepohodám přírody.

Krásným a následování hodným příkladem nechť všem vzdělavatelům slouží zdařilý pokus bratra Ant. Svobody, vzdělavatele župy Severovýchodní v Clevelandu, který výsledkem svým dokázal, že jest mezi námi nejen úrodné pole pro práci vzdělávací, ale že i jest dosti členů, kteří touží vedle pěstování tělesných sil též i po pěstování mravních hodnot svého ducha. Bratru Svobodovi patří náš vřelý dík za jeho upřímnou snahu na poli vzdělávacím a mělo by být pobídkou ostatním našim vzdělavatelům ku podobnému kursu.

Bratr Svoboda vystihnul dobře naši mládež, že ona touží po tom, aby se stala činnou částí našeho sokolského bratrstva a proto ráda hledá poučení. S klidným svědomím vykonané práce br. Svoboda praví: "Jestli pokus se nezdařil, co na tom? Zdaří se příště!"

Vzchopí se naši vzdělavatelé k podobnému pokusu? Necht' pozorně si přečtou v březnovém čísle Sokola Amerického posudek o kursu župy Severovýchodní a chopí se s podobnou obětavostí práce.

Jest již nejvyšší čas k tomu, aby dokončeno bylo, co přes zimní období bylo netečností vzdělavatelů zanedbáno. Kde bude opravdový zájem a snaha, tam ústředí vzdělávací i technické pomůžky. Máme dosti materiálu po ruce, který leží nepoužitý ladem v úřadovně Obce a jest věru hříchem, že tak tupá a neomluvitelná lhostejnost se jeví v řadách vzdělavatelů — apoštolů myšlenky sokolské.

Která župa bude následovat příkladu župy Severovýchodní, abychom mohli v našem orgánu přinést radostnou zprávu, že jaro vyburcovalo ze spánku dřímající hlásatele cnosti a povinností sokolských?

Vedle vzdělání sokolského rovněž důležitým úkolem opravdového vzdělavatele jest též povinnost vzbuditi v sokolské mládeži vědomí českého původu a lásku k otčině

svých rodičů, neb předků a když již ne lásku, aspoň úctu k tomu, co nám starým drahým a svatým bylo.

K tomu cíli uveřejnili jsme v orgánu našem a dali zvláště vytisknouti "večery sokolské mládeže" a sice: "Čechy" a "Morava", v nichž promlouvají děvčata a hoši. Jsou to stručné popisy památných historických míst naší staré vlasti.

Tyto večery mládeže hodí se dobře pro besídky mládeže na programu vedle recitací, hudebních a zpěvních čísel, jež rovněž vyplňují nadání hoši a děvčata, aneb mohou sloužiti k obohacení programu při jiných příležitostech, po případě i při veřejných cvičeních jednot jako ukázka naší české veřejnosti, že Sokolstvo pečuje též vedle tělesných cvičení též i o uvědomění sokolské mládeže, z čeho pochází.

Bratři a sestry, používejte všech pomůcek, jež vám ústředí předkládá a snažte se pomocí jich upoutati naši mládež trvale k sokolství, aby v ní zabezpečena byla záruka, a to pevná záruka, že se nám neodrodí a že bude jednou silnou oporou Sokolstva amerického v této naší nové vlasti, která nám dává svobodu smýšlení a citění pokud zachováme povinnosti občanské k ní a zákony její.

Jedině v soustavné práci vzdělávací spojené hlavně s výchovou tělesnou jest zajištěna budoucnost a síla sokolského hnutí v Americe, proto s nadšením a obětavě do další práce každodenní! Tomu zdar!

Vzdělavatel.

Župa Střední.

ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 19. dubna 1944.

Schůzi řídil br. starosta B. Vaněk, zúčastněno 27 zástupců, omluven br. Kačer. Zápis ze schůze minulé schválen jak sepsán. Běžné účty schváleny.

A.O.S. zaslala odpověď na dotaz ohledně příjmutí T. J. Sokol Fuegner do svazku sokolského. Ses. jednatelka oznámí T. J. Sokol Fuegner schválení S. Ž. S. Přijat dopis od T. J. Sokol Mladočech, Racine, Wis., ve kterém se ptá, zdali by bylo možné přeložiti župní schůzi na některou sobotu neb neděli, ale po vysvětlení ujednáno odpověděti této jednotě, že z mnohých příčin není při nejlepší vůli tuto schůzi měniti. 2.) Oznamují jejich veřejné cvičení na den 30. dubna, které bylo s radostí kvitováno, že jsou tělocvičně činní a ustanoveno, aby br. starosta B. Vaněk se účastnil jejich veřejného cvičení a zastupoval S. Ž. S.

3.) Upozornění, že bylo v únorové zprávě v Sokole Americkém, že jest jen 8 jednot tělocvičně činných a jejich jednota nebyla jmenovaná. Po přehlédnutí únorové zprávy s politováním musím doznat, že br. náčelník opomenul jmenovati T. J. Sokol Mladočech, jako cvičící, ale ne zámyslně. Usneseno, by ses. jednatelka vysvětlila toto přehlédnutí.

Čsl. Národní Rada zaslala žádost o spolupráci při zastoupení Československa v slavnostním průvodu, pořádaném organizací Portage Park Community na Irving Park Rd. v neděli 14. května. Rokováno o této záležitosti a rozhodnuto, aby ses. E. Welclová zorganizovala účast při slavnosti; bratři i sestry jsou žádáni, by dle možnosti se dostavili.

Zprávy schváleny následovně:

Br. náčelník Jos. Regner oznamuje, že se zúčastnil schůze výborové Svazu Svob. pro Den Slovanské Solidarity 28. května, při které vystoupil členstvo Sokola Slávského. Cvičenci opětně vypomáhali na veřejných cvičeních, v které jednotě bylo třeba, připravují se ještě do jednoty Rozvoj a Brookfield, kde též vypomohou.

Jednota Sok. Mladočech je stále činná, vysílá svoje zástupce do náčelnictva. Dále se domníval br. náčelník, že Jed. Mělník, Wis., necvičí, ale byl uvědoměn br. Stránským, že cvičí žactvo, ale členstvo nemají. Br. náčelník v minulé schůzi hlásil, že pomyslejí pořádati cvičitelské školy, jelikož schází vedoucí, a jest záhodno dorost zaučiti pro vedení žactva. Obdrželi pokyn od náčelnictva A.O.S., aby pořádali školu župní od 1.—16. července společnou se Slovenským Sokolem, po případě s druhými župami A.O.S. Rokováno o této záležitosti, která jest dnešní dobou nutná a potřebná starati se o vedoucí v jed., ale tato společná škola by lépe přiléhala A.O.S., neb S.Ž.S., která by všemožně i finančně pomohla, ale nemůže si veškerou zodpovědnost sama na sebe vzíti. Br. náčelník zodpoví toto v náčelnictvu A.O.S.

Amatérská Atletická Unie požádá nářadové závody 30. dubna v Sokole Slávském, vedoucí jest br. Kudrnovský. Hlášení opětně dva bratři náčelníci, kteří odchází do služby Strýce Sama; jest to Jiří Kalaš a Jindra Vydra.

Závody žactva a dorostu jsou 4. června. 11. veřejné cvičení Ž. S. Doporučuje se, aby br. náčelník obstaral hudbu.

Zpráva ses. náčelnice, May Konečné: Ve schůzi náčel. žen probírána možnost pořádání cvičitelského kursu v letních měsících. Rozhodnuto požádati všechny jednoty o dobrozdání, kolik kursistek každá jednota

může vyslati, a po dodatečném počtu rozhodnuto o dalším postupu. 12. května následuje schůze, do které jest záhodno odpovědi zaslati. Ses. náčelnice navštívila všechna veřejná cvičení mimo dvou. Ve většině jednot ženské třídy jsou vedeny ženami a cvičení měly pěkné nacvičené. S politováním oznamuje, že v některých jednotách třídy žaček i dorostenek se směnily, jinde na stejné výši jako loni. Zjistila, že máme v celé župě pouze 14 náč. sester v branné moci, což jest velice malé procento, že naše organizace jest v základě tělovýchovnou a národní a tudíž předpokládáno, že má být větší zájem sester o uplatnění se v branné moci. Probírány záležitosti župního sletu. Stanoven den 15. května ku společnému nácviku prostných. Ses. náčel. začíná s nacvičováním zvláštního čísla, které sestavila a sice s vybranými cvičenkami ze všech jednot. Zároveň nacvičuje družstvo žen na nářadí, aby bylo řádně připraveno na župní vystoupení. Jest projednávána vycházka dorostenek na 3. neděli v květnu.

Ze vzděl. odboru ses. Radvanovská oznamuje, že schůze, kterou ses. jed. obeslala, nebyla navštívena, aby mohlo býti zvoleno úřednictvo; usneseno znovu obeslati schůzi na 26. dubna a zároveň vyzvat starosty i starostky jednot, aby se postarali o větší zájem ku vzdělávací činnosti.

Za hosp. výbor ses. Radvanovská hlásí, že jest třeba velké přípravy a pomoci všech jednot, aby náš Sokolský den se vydařil. Vstupenky byly rozdány delegátům a na návrh ses. E. Welclové, který schválen s díky všech delegátů, aby jed. i vstupenky rozprodaly a příjem za ně odevzdaly do 9. června a odevzdaná částka po odražení daně bude jed. vrácena do pokladny. Příjem za vstupenky nevyúčtované do 9. června případně župě.

Tímto bude každá jednotka mít příležitost podílet se na zisku ze Sokolského dne. Usneseno míti Stánek štěstěny, kde jest třeba mnoho dárek; sestry i bratři jsou snažně žádáni o přispění těchto dárek, dále "Well Wishers" do programu i známky. Ses. jednatelka má vyslati na všechny jednoty žádost o zvolení členů na všestrannou pomoc a předběžnou práci.

Ses. Štichová podala zprávu ze stánku sok. při bazaru Č.N.S. V plzeňském parku, z kterého jsme odevzdali za S.Ž.S. \$604.75 Č. N. S.

Připomenut Den zdobení hrobů na Českém národním hřbitově, kde každým rokem se Sokolstvo účastní v průvodu. Usneseno i letos tak učiniti. Sestry i bratři jsou žádáni povšimnouti si výzvy v novinách.

Po oznámení podniků jednot br. starosta B. Vaněk schůzi ukončil.

Nazdar!

Sepsala K. Štichová, jed.

ZE ST. LOUIS, MO.

Sokořský svátek dne 16. dubna.

Veřejné cvičení — ukázka a úspěch sokolské tělovýchovy, zdatnost, smělost, rozhodnost a radost ze života, s čelem jasným a zářícíma očima, připravení pro budoucnost, tot' sokolští chovanci, pod dobrým a přece jen přísným vychovatelem. Mladá generace a snad i následníci sokolských ideí, nastupuje před shromážděné příznivce a členstvo naší jednoty, by všem lidem dobré vůle dokázáno bylo, že není to sokolství pouhým pojmem, ale že jest to skutečnost a že jest to i část poctivě a užitečně prožitého lidského života. Důkaz toho, že sokolská výchova nebyla marna, dává s plným pochopením a i účtou náš milý "Strýček Sam", v jehož branné moci slouží pouze z naší jednoty 36 členů-vojáků a jest tam i více našich bývalých cvičenců a synů i dcer našich členek Vlasty. Při svém proslovu br. starosta J. Reiner děkoval všem našim příznivcům za podporu naší jednoty a vřelými slovy vybízel ku členství v Sokole, a obzvláště pak vyzýval, aby rodiče svoje děti připustili k sokolské výchově, a vzpomněl i všech našich vojáků, kteří v armádě Spoj. Států nezůstali ve své službě pozadu. Každý z nich po krátké době svého vojančení, získal různé vyšší hodnosti a i důvěru v jejich zodpovědnost a tak při celkovém nástupu všech tříd, od těch nejmenších žáků a žaček, dorostu, Sokolic, tříd vdaných žen, zbývajících borců, až na řadu poslední, bratrů to v sokolském stejnokroji, ozvalo se po nadšeném projevu cvičitele, který přál našim vojákům mnoho štěstí a zdaru a bouřlivě trojí "zdar" neslo se ku přání všech, by tito naši vojáci vrátili se zdraví mezi nás, až slavně zkrúší všechny všechny nepřátele celého světa, Němce, Japonce a každého zůřivého fašistu a otrokáře.

Po odchodu všech tříd nastupuje třída malých žáků; ti provedli hezoučká prostná a za nimi nastupují menší žákyně s malebným cvikem s kruhy . . . pěkně si vedly a opět se vhrnuli žáci, by dokázali svoji sílu v přetahování lanem, ve skupinách a na konec celá třída tahala tlusté lano, které bylo silnější než všichni dohromady. Po těchto nastoupila dlouhá řada dorostenek ku cvičení s tyčemi — velice rozmanité skupiny a taneční soubor byl v tomto rytmickém provedení. Nastupují dorostenky ku prostným, hoši do 18 let stáří; jaká to zdatná, statná těla, každý vzpřímen a s

přesnosti provádějí kombinovaná prostná. Zde možno spatřiti důkaz, jak sokolská výchova pokračuje, a cvičení, která v minulých letech byla skoro parádním provedením dospělých borců, provádí dnes sokolská omladina s vervou a hlavně přesně. Hoši se líbili a při jejich odchodu bouřlivá pochvala byla jim odměnou. Nastupuje pýcha naší jednoty, druhá třída žen — a tyto ženy provedly též svoje prostná nadmíru zdařile. Pak opět mužský dorost nastupuje ku cvičení na koni na délku — skokani jsou též velice dobří, a může se směle říci, že cvičení na "koni" získává čím dále, tím více pozornosti.

Po deseti minutové přestávce nastoupil obojí dorost k náradí a nebylo času vše řádně posouditi, neboť jak děvčata na kruzích a bradlech, tak hoši na hrazdách, překvapovali svými výkony a to samé možno říci o těch následujících; při cvičení žen na bradlech a borců na kruzích, opět nastupuje obojí žactvo ku společnému cvičení, při národních písničkách proplétala se ta drobota náramně půvabně a tak miloučkě vše bylo, že pochvaly nebylo konce. A tu vběhne několik v krojích oblečených děvčat k tanci "kanafaska" — staré české melodie zní po celém sále a uprostřed podle nich víří a tančí česká děvčata a hle, přibíhá hezoučký "šuhaj" (Jennie Nováková) a hned ty divčice kol něho, lákají jej — obdivují se mu, ale on jako motýlek, jen kol každé si zakrouží a na konec všem ulitne a zklamaná děvčata utíkají za ním.

Nastupuje třída sokolic ku prostným. Jaká to nádhera, jaká to harmonie v pohybu, vše se kolem chvěje — vždyť to není ani možno, aby se něco podobného mohlo státi skutkem a přece jen to sokolice provedly nádherně, a tu br. starosta Reiner, všem přítomným dává na vědomost, že sestra Camilla Studerman v dnešním veřejném dovršuje svoje 35. vystoupení při těchto. Zasloužená odměna byla zde na místě a ještě po odchodu sester, přítomní neskrblili chválou. Zase nastupuje 2. třída žen, tentokrát s kužely. Nedej osud, aby tak při tom víření některá ta kuželka odlétla a dopadal někomu na hlavu, ale nestalo se a sestry se skutečně vyznamenaly a že nezapomínají na svého "týč", podali mu opět menší dárek co důkaz svojí úcty a vážnosti k němu. Nastupují členové ku cvičení každý s provazem kol beder jako kapucín, ale pane — musil se člověk obdivovati, zdali jest to již "trik" držeti ten provaz napnutý, nebo provádět s ním různé manipulace, ale přes všechno se jim to povedlo zdatně. Škoda, že vás, hoši, nebylo alespoň pětikrát více, jako dříve, škoda,

ale těšíme se všichni, že vaše třída bude zase tou největší, až se naši chlapci z vojny vrátí domů. A na konec malebný obrázek. Ruské tance, dnes jest to otázkou dne — Rusko — a provedly naše sokolice tyto tak různé tance a tanečky obdivuhodně v těch jejich barvitých úborech a korunkou na hlavě. Ruské písně zněly kolem a tak zakončen opět jeden ze sokolských svátků, právě jak br. starosta pronesl.

Děk zasluhuje br. cvičitel F. Příhoda, náčelník Fr. Ulrich, náčelnice ses. M. Budlovičová a hlavně též i ses. Camilla Ulrichová, která po celou tu dlouhou dobu nácviku, t. j. po celou cvičební sezónu, doprovázela každé jednotlivé číslo na pianě a i při tomto veřejném učinila svoji povinnost a při tom si i nechtěla nechat ujiti cvičení a byla mezi ženami při prostných. Na housle doprovázel p. P. Kuhleis a shodli se s Camillou výborně, tak že jejich doprovod ke každému číslu byl prvotřídním. A štěstí, že má náš cvičitel svoje pomocníky tak vyzkoušené; všichni bratři a i dorost po každém nácviku rychle a bez chaosu připravovali náradí k číslům. Těl. Jed. Sokol vřele děkuje všem svým příznivcům, obzvláště za tak velkou návštěvu, která překonala několik posledních let.

Večer pak při sokolské veselici naplňovali návštěvníci při tanci celý sál a veselé a radostně skončen tak radostný den. Říká se, že bez kuráže se nic nedokáže, ale zde jest to zcela jiné, zde jest něco, co má a bude vždy míti svoje místo, svůj zvláštní význam a co hlavního, jest to každodenní potřebou a pro každého upřímně smýšlejícího člověka, aby spoluúčasten byl v činnosti, ve které jest ta největší naděje, že udržen bude v této druhé vlasti náš národní ráz, naše národní tradice a celkový náš národní život. To by nemělo býti nikdy a nikým zapomínáno a každý, kterému to leží na srdci a neustále se obává o naši existenci, měl by se spoluúčastnit této sebezáchrany, t. j. státi se členem Sokola.

pep.

T. J. A. J. ČERMÁK, MENOMINEE, MICH.

Bratři a sestry! Již dlouhý čas je tomu, co bylo psáno v našem sokolském věstníku o naší jednotě z Menominee, Mich. Jak časy se mění, třeba jen od toho času a kolik překvapení jsme prožili a změny vůbec, jak v domácím životě, tak i v tom sokolském. Jest nás pouze hrstka, která lne k sokolské a správné povinnosti, ne v tělocvičně, ale při našich pravidelných schůzích, které konáme každé první úterý v 8 hodin večer každého měsíce.

Bratři a sestry, nezapomeňte na tento den a ukažte se alespoň nyní, když zima již minula a jest jaro, tak abychom se mohli scházeti ve větším počtu.

Vím, že náš stav u naší jednoty odchodem mladých do branné moci jest pocitován, proto alespoň vy starší bratři a sestry vyplňte jejich místa, alespoň jednou v měsíci v naší schůzi.

Právě nám odešel náš náčelník do vojenské služby, br. Anton Velich, který byl vychován v naší jednotě od založení a vyspěl v Sokole zdravý a zdatný pro služby naší nové vlasti americké.

Přejeme Ti bratře štěstí ve vojenské službě, jakož i šťastný návrat mezi nás. A vy doma, sestry a bratři, přijďte mezi nás, neb právě nyní ve válečné době jest toho třeba.

Naše jednotu spolupracuje též s Č. N. Sdružením s odbočkou Menominee, Mich., která též pracuje 100% ve své kvotě, která jest nám určená. Proto pracujme ruku v ruce alespoň nyní, když naši hoši již mají naději se v brzkou vrátit mezi nás s vítěstvim k tomu.

Proto měli bychom býti pohromadě, aby při jejich návratu jsme jim mohli ukázat, že jsme stáli s nimi, při nichž až do vítězství a pak oni chopí se otěží a vybudují si lepší a šťastnější budoucnost pro jejich pokrok, jenž jim ze srdce budeme přát a nadále při nich stát.

Se sokolským "Nazdar!",

Louis Velich, jednatel.

Župa Východní.

Z T. J. SOKOL NEW YORK.

Tak již zde máme jaro. Nám ta zima utekla velmi rychle, nevím, jak vám v druhých jednotách tam na západě a jinde, ale my pro samou práci, aby jsme ani už nešli domů, a hned z práce šli do sokolovny. Však mnohé naše manželky nadarmo neříkají: "No tak si tam vezmi ještě postel a ušetříš rent a car fare". Ano, bratři a sestry, takových Sokolů jest mezi námi dost a myslím, že je najdeme i v jiných jednotách ve Státech Unie a věrte, že dokud máme takové věrné bratry a sestry, kteří věnují každou volnou chvíli pro dobro sokolské myšlenky, nemáme příčiny zoufat nad naším osudem. Můžeme-li v této těžké době starati se o naši mládež, jest to důkaz, že s pevnou vůlí budeme pokračovat vytrvale v sokolské práci.

Ale mohlo by to být ještě lepší, kdyby? Totiž kdyby přece jenom nebylo ještě dosti těch pohodlných anebo slabé vůle anebo jest to bázeň před trochou práce? To by

nemělo žádného odstranit, třeba starší cvičitel vždycky se může zapracovat. Vždyť není zapotřebí, aby takový starší cvičitel dělal veletoce a stoje na bradlech. Hlavní jest, aby ti mladí viděli ve svém cvičiteli upřímného rádce, přítele, na kterého se mohou vždy s čímkoliv obrátit, a hlavně, aby je držel v kázni a v pořádku. O pomůcky cvičební není zle, máme župní technické odbory a každý župní náčelník jest ochoten vám dobrou radou přispět, tedy nebát se a chtít pracovat, ale s chutí a ne s donucením.

Náš náčelník, Franta Capek, byl povolán k vojenské službě a to právě týden před naším veřejným cvičením. Doufal, že bude s námi na tento výroční den, na který on pracoval po celý rok, ale stalo se jinak. Veřejné cvičení jest jakýmsi svátkem každé činné jednoty, na ten den se sejde celá rodina sokolská, aby přehlédla cvičení provedené všemi složkami jednoty. Pro cvičitelský sbor a hlavně pro náčelníka jest to den, kdy se jim dostane pochvaly a uznání za jejich celoroční píli a práci, to jest pro nás Sokoly jediná odměna a jinou také neočekáváme. Můžete si tedy představit, s jakým těžkým srdcem odcházel na vojnu náš Franta Capek. Týden po jeho odchodu konali jsme veřejné cvičení. Krásné to bylo, děti cvičily pěkně, v dorostu překonávala jedna složka druhou svým přesným provedením prostných. Sokolky cvičily bezvadně a také opět si odnesly cenu, darovanou br. Kalabzou z Astoria. Mladí muži nám scházeli, těch 50 členů v uniformě U. S. Army. Ale jaké překvapení pro hosty a obecenstvo, na místě nich nastupuje 24 starších bratrů s tyčema, vedeni br. Szamou. Cvičili bezvadně a snad oni měli dostat tu cenu, nevím, ale tleskání nemělo konce. A když odcházeli, zazpívali si tu naši sokolskou: Spějme dál! Stalo se to poprvé u nás v jednotě, že Veřejné cvičení vedeno bylo cvičitelským sborem bez náčelníka. My jsme ale na našeho Frantu vzpomínali a pak, vždyť tam byl jeho otec, stál stranou tak nenápadně a se zájmem sledoval cvičení a když bylo hlášeno, že náš náčelník jest již týden v armádě, jaksi sesmutněl — po tolik let viděl vždy svého Františka jako vedoucího dorostu a náčelníka řídit toto veřejné vystoupení a letos nám ho vzali. Bratře Capek, vám všechna čest, vychoval jste si vzorného syna a nám věrného Sokola.

Zůstali jsme bez náčelníka, co teď? Na výzvu br. starosty Ch. Hnize převzal náčelnictví a vedení dorostu br. Rudy Hradecký. Znáte jej všichni ze závodů sokolských, jest jeden z našich nejpřednějších přeborníků a hájil jméno sokolské téměř ve

všech závodech Athleticke Americké Unie. Jako člen cvičitelského sboru vedl družstva, jeho studie a zaměstnání nedovolovalo mu věnovat se důkladněji naší sokolské práci, ani návštěvě cvičitelských kursů. To poznamenávám proto, že tak mnohý bratr, bývalý závodník se zdrává vypomoci, když ho je nejvíce třeba. A zde máme příklad bratra, který s ochotou a nadšením se té práce chopil a pokračuje velmi dobře. Onehdy mi povídal: "Viš bratře, když jsem byl závodníkem, myslel jsem, že probít se na přední místo v přeboru jest ten nejvyšší cíl a s tím jsem spokojen, ale nyní, když cvičím ty dorostence, radím jim, učím nové prvky a jsem také s nima v přímém styku, cítím jakési uspokojení a radost z docíleného výsledku. A co může dokázat i starší bratr, pěkným vzorem je br. Josef Gregor, který má na zádech více než pět křížků a vede žactvo a my máme žáků dost. Takových Rudolffů a Josefů by se jistě našlo v mnoha jednotách, kteří by mohli přiložit ruku k dílu a také dát něco zesvého těm mladším."

Vzdělávací odbor konal dne 27. dubna přednášku s ukázkou obrázků ze závodu A.A.U. z r. 1944 v Chicagu. Přednášel Mr. P. Gille, Director of Kips Bay Health Center, na thema "Důležitost zdravotvdy v tělovýchově". Přednáška byla velice zajímavá a líbila se všem mladým i starším a přejeme si, aby takových večírků se pořádalo více.

Co nevidět budou se otvírat letní tábořiště pro děti. Náš tábor letos má být otevřen a jest nejvyšší čas, aby campovní výbor se staral o získání schopného vedoucího campu. Letos jsou velké potíže dostat vedoucí a counselors po celé Americe. Nabízejí se starší muži i ženy, a mnoho velmi mladých z high school. Jsou zvláštní kursy pro takové nováčky, aby se odpomohlo nedostatku vycvičených sil. Ani my tomu problému neujdeme a jest tedy na nás, abychom se postarali a vybrali z našich řad někoho schopného pro náš camp.

Dne 21. května jest den tělesné zdatnosti (Physical Fitness Day) pod záštitou New York State Council Division of Physical Fitness. Spojené Sokolstvo na východě pořádá velká veřejná vystoupení ve zbrojnici 69. pluku. V tomto tělesu jsou zastoupeny všechny organizace z D. A. S., Kat. Orlů, Slovenské Sokolstvo a T. T. S. Pracujeme svorně dohromady již po několik let a to jest třetí společný podnik.

Doufejme, že takových podniků bude ještě více v budoucnosti a tak jak my zde pracujeme, mělo by se pracovat všude, neboť ve spojení je síla! **Standa Wild.**

Župa Severovýchodní.

SOKOL DETROIT, MICH.

Do armády naší branné moci povolán byl starosta jednoty, oblíbený náš bratr John Zbořil. Bratr Zbořil nastoupil svoji povinnost 7. dubna a odejel do Camp Sheridan v Illinois ku výcviku. Na rozloučenou s naším výtečným činovníkem uspořádán byl večírek po schůzi jednoty 6. dubna, na který se dostavil velký počet členů obou našich sokolských jednot i přátelé nečleni. Dolejší síň byla zcela zaplněna, připravena večere i občerstvení našimi obětavými Sokolci a účastníci zažili jeden z těch srdečných, hřejivých sokolských večerů. Ceremoniářem byl místostarosta br. E. Hanzlik, který v srdečném a hřejivém rozloučení se s naším starostou proslvil city nás všech a odevzdal v upomínku dar členů a členek, Eversharp Pen a Pencil set. Dále promluvil jednatel A. Beneš, po němž za ředitelský výbor br. J. Wimmer, za Sokolice proslvil činní místostarostka ses. Šamánková, za cvičitelský sbor sokolské rozloučení pronášel náčelník br. Válek a náš sokolský harcovník, čsl. legionář br. Jožka Kočíš, pronesl též mužné a hřejivé rozloučení. Nově přijatý člen, br. Ted Kubík, též učinil hezký proslav na rozloučenou. Sokolské besedování trvalo až do časných hodin ranních při dobrém občerstvení a br. Zbořil má jistě ty nejlepší vzpomínky na srdečné loučení a přání všeho dobra, které jej provázeti budou na další úspěšné nové dráze.

Ve schůzi toho večera přijat byl co nový člen br. Ted Kubík, dobře známý pracovník slovenského původu. Br. Kubík je nadějným přírůstkem do naší jednoty.

Jednota na sbírku odbočky Detroit ČNS. činěnou na Poválečnou Pomoc Československu k počtě 60. narozenin čsl. presidenta Dr. Edvarda Beneše, povolila \$50.00. V mimořádném sezení toho večera svolaného k projednání náhledu změnit schůze jednoty na druhý čtvrtek v měsíci, usneseno bylo ponechat naše schůze tak jak dosud, první čtvrtek v měsíci. Na návštěvě dlel nový náš člen, br. Rudolph Jansa, námořník a též bývalý člen jednoty, Joseph Solari, též v námořnické službě, který prodělal již větší počet bitev a má za sebou již veliké události prožité v této válce. Známý všem tento mladý muž zúčastnil se večera na rozloučenou s br. starostou a byl všemi nadšeně přivítán.

Cvicitelský sbor konal krásnou jarní zá-

bavu pro mladé i staré, Bunny Hop, v sobotu večer 8. dubna.

Plánovaný pak je vzdělávací a zábavní večírek pro cvičence 30. května. Veřejné cvičení bude připravováno na Sokolském Tábořišti 9. července.

Věříme, že i letošní vystoupení naší jednoty, vzdor válečným nedostatkům, bude úspěšné a dobrá činnost našich cvičenců bude posílena.

22. března zemřel jeden z nejstarších bratrů, původní člen zakládající Jednoty Budivoj, bratr Josef Podaný. Pohřbu 25. března zúčastnil se větší počet bratrů s br. starostou a vzpomenuť bylo života i činnosti bývalého vytrvalého činovníka na sokolské brázdě zde. Br. Podaný dožil se vysokého věku, byl až do konce čilým členem, přicházel občas do Nár. Domu a staral se o činnost naší sokolskou. Byl od mládí v Sokole činný, vykonal jako činovník Sokola Budivoj a později v Sokole Detroit velický kus práce. Čestná jeho památka bude v jednotě naší a v československé osadě naší zachována.

Na zájezd do Clevelandu, na sokolskou schůzi, konanou tam župou Severovýchodní 29. a 30. dubna, chystá se odtud větší počet našich členů a členek. Věříme, že srdečné pobesedování tam bude úspěšné a doufáme, že sejdeme se tam se všemi našimi sokolskými činiteli v župě Severovýchodní roztroušenými.

Tim by asi všechny hlavní zprávy byly vyčerpány. Vím, že zprávy moje budou dobře doplněny neúnavnou a dobrou dopisovatelkou ses. Lil. Teichmanovou, která koná opravdu činnou a dobrou práci v pečlivém podání zpráv, které jsou výtečným zobrazením činnosti našich obou jednot.

Se sokolským Nazdar! — A. Beneš, dop.

* * *

Our Vzdělávací Večírek on February 25 was an evening that was enjoyed by all who attended. The program under brother Teichman's direction was as follows: The program was opened by the singing of the American and Czechoslovak anthems. A speech was then given by our náčelník, bro. Harry Valek, as to the purpose of the evening. Žačka Barbara Turchan then played "My Bonny" on the piano. All of the žačky singing two Čech songs followed under the direction of sis. Irene Blahovec. A very interesting report on George Washington was given by dorostenka Dorothy Moravský. A violin solo by dorostenka Jennie Frema. "A Tree of Sokol Ideals" by Betty Polanka, one of the speeches delivered at the closing session of the Cleveland Course, 1942, was read by dorostenec Clem

Mily. A poem "Sokolu" by Jan J. Hrbek was read by náčelnice Jarmila Zbofil. Our vzdělávatel bro. Adolph Feix gave a speech on Sokol. This was followed by a Quiz on Sokol. Quiz Master was bro. Tom Doubek. Participants, Irene Blahovec, Blanche Dvořák against Tom Turchan and Johnny Bělohávek. The gals won, one "dollah" for being so brilliant. I later heard the žačky were the lucky ones, for with her share of the winnings, ses. Irene Blahovec purchased ice cream cones for her žačky. The next number was a bit of Community singing. The last number was the showing of movies, some of the Chicago Slet and some of last year's veřejné cvičení. Bro. Walter Bruno was the director of the above number. Thanks to bro. Bruno for the use of his movie projector and film. Also thanks to bro. Victor Hurych for the use of his film and to bro. Tyk for the use of his. Following this very nice program, spaghetti was served (of course, they were sister Josephine Mily's special) with rye bread and coffee.

This type of program is something to write our boys in the service about, for it will be this type of a program they will want to be part of when they come back. Let's have more of them! They consist of a bit of "learning", a bit of fun, and a bite of food.

On April 8 the "Bunny Hop" was given by the gym boys and girls. There was dancing to Klepac's Orchestra, refreshments were served all evening, and novelties of all kinds.

"Lest we forget" — all profits of all our cvičitelský sbor doings in the future will be toward helping reorganizing the Sokol in Čechy after the war.

In the month of February Farewell Parties were given for two of our dorost, Rudy Jansa who is now in the U. S. Navy and Ray Žitný, who will be leaving for the U. S. Coast Guards. Hoping that Olga Cils is feeling much better after coming down with measles not so long ago. For the benefit of all men and boys: The muži gym hours now include Sunday mornings — starting time 10:00 A. M.

It's never too late to give to the Red Cross. Have you given your share? Nazdar! Lil. Teichman, dopis.

**For Victory . . . Buy
U. S. Savings
BONDS and STAMPS**

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkovi: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeki, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; náčelnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořář, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunášek, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonáčelnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecilie Antoř; vedoucí zákyň: Máňa Šíma; vedoucí her a jednatelka: Vivian Lucina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Střichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonáčelník: George Kalaš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové náčelnictva:

Náčelnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Náčelnice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místonáčelnice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonáčelnice a vedoucí žactva: Zdeňka Tintěra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky náčelnictva: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžička, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; náčelnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každý první pátek v měsíci v síni C.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; náčelník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; náčelnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben. Převrtil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele!

Náčelnictvo: Náčelník Fr. Houžvička, Dallas, Texas; jednatelka Ev. Pavelková, Ennis, Tex.; náčelnice Libuše Lažnovská, Ennis, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Plátil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náčelnictvo. Náčelník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.